

உலகத்தமிழ்

தீங்கள் மின்னீதம்

சூலை 2022

வேலூர் ஜில்லா டெஸ்டிரி கோயில்

வேலூர் திருக்கல்லூர் கோயில்...

வேலூர் ஜலகண்டேஸ்வரர் கோயில்...

வேலூர் மாவட்டத்தில் அமைந்துள்ள சிவன் கோயில் ஜலகண்டேஸ்வரர் கோயிலாகும். இதன் புராணப் பெயர் வேலங்காடு என்பதாகும். வேலூர் நகரின் மையப்பகுதியில் 136 ஏக்கர் பரப்பளவில் அகழியுடன் அமைந்துள்ள கோட்டையின் உள்ளே இக்கோயில் அமைந்துள்ளது. இதன் இராஜகோபுரம் ஏழ நிலைகளாக கொண்டு தெற்கு நோக்கி உள்ளது.

கோயிலுக்குள் நுழைந்தவுடன் வலது பக்கம் குளமும் இடது பக்கம் கல்யாண மண்டபமும் உள்ளன. இந்தக் கல்யாண மண்டபத் தூண்கள் மற்றும் கோயிலின் மற்ற தூண்களில் மிக நேர்த்தியான சிற்பங்கள் அமையப்பெற்றுள்ளன. வெண்ணெனப் பாணையுடன் கிருஷ்ணர், பைவர், நடராஜர், சாபேஸ்வரர், சிவமூர்த்தங்கள், கண்ணப்பர் வரலாறு, நரசிம்மரின் பாதம் அருகில் வணங்கியடி கருடாழ்வார், மத்தளம் வாசிக்கும் பெருமாள், மகரிசி யோகாசனம் செய்யும் சிற்பம், மேல் விதானத்தைத் தாங்கும் கிளிகள் எனக் கண்ணேக் கவரும் பல சிற்பங்கள் இந்தக் கல்யாண மண்டபத்தில் உள்ளன.

இதன் தலவிருட்சம் வண்ணி மரமாகும். பிராம்மா, விஷ்ணு, சிவன் ஆகிய மும்மூர்த்திகளும் பார்வதி, இலட்சுமி, சாகுவதி ஆகிய முப்பெருந்தேவியரும் அருள்புரியும் தலமாக இருவன்னாது. பொம்மி என்ற சிற்றாசனால் இக்கோயில் எழுப்பப்பட்டுள்ளது. இங்குள்ள சிவபெருமான் நோய் நீக்குபவாக அருள்புரிவதால் இவரை ‘ஜுரைகண்டேகவார்’ என்றும் அழைக்கின்றனர்.

உலகத் தமிழ்ச் சங்கம் மதுரையின் உலகத் தமிழ்

நாள்கள் ரஞ்சிடம்

அன்புள்ள நண்பார்களே!

வணக்கம்,

ஆசிரியர்

முனைவர் ப.அன்புச்செழியன்

இயக்குநர் (பொ),
உலகத் தமிழ்ச் சங்கம், மதுரை

துணை ஆசிரியர்கள்

முனைவர் சு.சோமகந்தரி
ஆய்வறிஞர்

திருமதி ஜ.ஜான்சிராணி
ஆய்வு வளர்மையர்

செய்தி ஆசிரியர்

முனைவர் சி.புவியரக
மின்னிதழ் உருவாக்குநர்

இதழ் வடிவமைப்பு

திருமதி பெ.செல்வராணி
கணினி செயல்முறையாளர்

தொடர்புக்கு

0452-2530766/2530799

utsmdu2@gmail.com

Uts Mdu

@TamilUlagaa

உலகத் தமிழ்ச் சங்கம், மதுரை

முகவரி

இயக்குநர்,
உலகத் தமிழ்ச் சங்கம், மதுரை
மருத்துவர் தங்கராக சாலை,
சட்டக்கல்லூரி அருகில்,
மதுரை - 625 020.

தனித்தியங்கும் தன்மை தமிழினுக் குண்டு

தமிழே ஞாலத்தில் தாய்மொழி பண்டு

கனிச்சாறு போற்பல நூலெலாம் கண்டு

காத்ததும் அளித்ததும் தமிழ்செய்த தொண்டு

என்பார் பாரதிதாசன். தனித்தியங்கும் தன்மையுடனும் தொன்மையானதும் செம்மையானதுமான பல இலக்கிய, இலக்கணங்களைத் தன்னகத்தே கொண்டு இலங்குவது தமிழ்மொழி. நமது அழுத்த தமிழை மேலும் வலுப்படுத்த, வளப்படுத்த நம்மாலான பணிகளை மேற்கொள்ளுதல் வேண்டும்.

தமிழ் இலக்கியங்களை உலகெங்கும் சென்று சேகரிப்பதற்கு பிறமொழிகளில் மொழிபெயர்த்தல் வேண்டும். மேலும், தரமான படைப்புகளைப் படைப்பாளர்கள் படைக்கவேண்டும். அது தமிழ் மொழியின் நீட்சிக்கும் வளர்ச்சிக்கும் உறுதுணை புரியும் என நம்பலாம். தமிழ்மொழி தனித்துவமான இடத்தைப் பெறுவதற்குத் தொன்மையான இலக்கணங்களும் இலக்கியங்களும் எவ்வாறு துணைநின்றதோ அவ்வாறே புதிய படைப்புகளும் தமிழில் நிலைத்து நிற்க படைப்புகளின் தரம் இன்றியமையாதது.

உலகத் தமிழ்ச் சங்கத்தின் வெளியீடான ‘உலகத் தமிழ்’ சூலைத் திங்களிதழ் கன்ஸல் தமிழின் சுவைமிகு கவிதைகளும் தரமான ஆய்வுக் கட்டுரைகளும் மக்கள் தலைவர் காமராஜர் பற்றிய திங்களும் சிறப்பும் என்ற பகுதியும், குஜராத் வடோதரா தமிழ்ச் சங்கம் பற்றிய சங்கச்சுவடுகள் பகுதியும், ஓனவை ஞானக்குறளின் சூட்சும ஞானத்திறவுகோல் என்ற ஆண்மீகநூல் பற்றிய மதிப்புரையும், மாண்வினைத் தேரன் எனும் தலைப்பிலான இலக்கியநயம் நிறைந்த இலக்கியப் பேழையும், கண்டா பேராசிரியர் நா.சப்பிரமணியன் அவர்கள் தமிழ்ப்பணியில் பதித்த தடம் பகுதியும், உலகளாவிய தலைவர்களின் மொழிகளான துளிர்க்கும் சருகுகள் ஆகிய கட்டுரைகளையும் செய்திக்குறிப்புகளையும் தாங்கி வெளிவருகிறது. இலக்கியச் சுவைமிகு இத்திங்களிதழை வாசித்து மகிழ்வீ! தமிழ் மனம் பரப்புவீ!

நன்றி...!

உலகத்தமிழ்

திங்கள் மின்னீதம்

2வளை

1. குறுந்தொகையில் களவியலும் புறமணமும்:	-	5
2. தந்தையைப் போற்றுதும்...	-	12
3. புறநானுரூ சாருபாடு செய்த பயிரினங்கள்	-	13
4. துளிர்க்கும் சருகுகள்...	-	19
5. கவித்துளிகள்	-	20
6. சங்கச்சுவருகள்	-	21
7. ஜநில மலர்..!	-	24
8. ஒளவை ஞானக்குறளின் சூட்சும ஞானத் தீறவுகோல்	-	25
9. சாரா.காம் (சிறுக்கதை தொடர்ச்சி)	-	32
10. மேய்ப்பன்	-	34
11. திங்களும்... சிறப்பும்... (காமராசர்)	-	35
12. தடம்...	-	40
13. இலக்கியப் பேதழ	-	41
14. அறிவிப்பு	-	43

குறுந்தொகையில் களவியலும் புறஸ்னெழுங்: ஸ்ராஞ்சியல் ஆய்வு

பகுதி-1

முனைவர் சிலம்பு நா.செல்வராச
புதுச்சேரி

குறுந்தொகையின் முதற்பாடலை
மானுடவியல் அனுகுமுறை வழி ஆராய்வது
இக்கட்டுரையின் முதன்மை நோக்கமாகும்.
இப்பாடல் எவ்வாறு புராதன புறமண உறவுச்
சமூகத்தை வெளிப்படுத்தியுள்ளது என்பதை
ஆராய்வதும் இக்கட்டுரையின் நோக்கமாகும்.
“செங்களம் படக்கொன்று” எனத் தொடங்கும்
குறுந்தொகையின் முதற்பாடல்
இக்கட்டுரைக்கான தரவாகும். பாடலும்
பாடலின் சூழலும் பொருளும் பின்வருமாறு,
“செங்களம் படக்கொன்று அவனார்த்

தேய்த்த

**செங்கோல் அம்பின் செங்கோட்டு யானைக்
கழல்தொடிச் சேஎய் குன்றம்**

குருதிப் பூவின் குலைக்காந் தட்டே”

இப்பாடல் குறிஞ்சித் திணைக்குரியது; தோழி
சூற்றாக அமைந்தது; திப்புத்தோளார் பாடியது;
தோழி கையுறை மறுத்தது எனும் துறையைச்
சேர்ந்தது. தலைவனும் தலைவியும் தனியிடத்து
எதிர்ப்புப் பாலது ஆணை காரணமாக உள்ளப்
புணர்ச்சியை எய்துகின்றனர். இயற்கைப்
புணர்ச்சியும் நிகழ்கிறது. அடுத்துப் பாங்கனால்
சூட்டம் ஏற்படுகிறது. தலைவியைக் கூடுவது

எளிதன்று; அரிய, மிக அரிய செயலாகும்.
தலைவன் தோழி மூலமாகத் தனது காதல்
வெளிப்பாட்டை நிகழ்த்துவான். இதனை
‘மதியுடம்பாடு’ என்று நம்பியகப்பொருள் பகரும்.
தலைவன் தலைவிக்குத் தழை, மலர்
முதலியவற்றைக் கையுறையாகக் கொண்டு
சென்று தருவான். இவர்தம் சூட்டத்தைத் தோழி
தனது மதியால் உணர்வாள்.

அன்பின் வெளிப்பாடாகத் தரும்
கையுறையைத் தோழி உடனே ஏற்பாள் அல்லள்.
பலமுறை மறுத்து மொழிவாள். தலைவன்
உயர்ந்தவன் என்பதை உணர்ந்த பின்னரே
சூட்டத்திற்கு இசைவாள்.

இவ்வாறு கையுறையாகச் செங்காந்தள்
மலரைக் கொண்டு வரும் தலைவனிடம்

அதனை மறுத்துத் தோழி பதிலிருப்பதாக இப்பாடல் அமைந்துள்ளது.

இப்பாடலின் பொருள் வருமாறு:

“போர்க்களத்தில் எதிர்த்த அவணர்கள் சாயுமாறு கொன்று வீழ்த்தி அந்த அவணர்களைத் தரையோடு தரையாய்த் தேய்த்து இல்லையாம்படி செய்த சிவந்த நேரான அம்பினையும் பகைவரைக் குத்தியதால் குருதி படிந்து சிவந்த கொம்புகளையுடைய யானையையும் கழல இடப்பட்ட வீரவளையினையும் உடைய முருகனுக்குரியது இக்குன்றம். இக்குன்றத்தில் குருதிபோலும் சிவந்த பூக்களையுடைய செங்காந்தள் பூங்கொத்துகள் நிரம்ப உள்ளன”.

“எமது மலையில் செங்காந்தள் மலர் நிரம்ப உள்ளமையால் எமக்கு நீ தரும் செங்காந்தள் மலர் தேவையில்லை, எனத் தோழி தலைவனிடம் மறுத்துக் கூறுவதே இப்பாடலின் உட்கருத்து. இதனைக் கூற்று எச்சம் என்பார் அகப்பொருள் வல்லார்”.

இப்பாடலடிக்குச் சாமி சிதம்பரனார், ‘இரத்தநிறமுள்ள பூவின் கொத்துகளை உடைய காந்தளை மிகுதியாக உடைய மலை’ என்று விளக்கம் தந்தனார். உ.வே.சாமிநாதையர் (1955) ‘மலையானது சிவப்பாகிய பூங்கொத்துள்ள காந்தளை உடையது’ என விளக்க உரை கூறியுள்ளார்.

ரா.ராகவையங்கார் (1946) ‘குன்றத்துக் காந்தளைச் செந்நிறத்தாற் சிறப்பித்துக் குருதிப்பு உடையதாகக் கூறப்பட்டது’ என

விளக்கம் கூறுவார். இவ்விளக்கங்கள் யாவுமே வண்ணத்தை அல்லது நிறத்தை அடிப்படையாகக் கொண்டு தரப்பட்டவை என்பதை மனங்கொள்ளுதல் வேண்டும். தொல்காப்பியம் (செய்யுள் 206), இறையனார் களவியல் (18), நம்பியகப் பொருள் (149), இலக்கண விளக்கம் (581) முதலான தமிழ் இலக்கண நூல்களில் உரை மேற்கோளாகவும் மேற்பாடல் எடுத்தாளப்பட்டுள்ளது. பேராசிரியர் நாச்சினார்க்கினியர் ஆகியோர் வாசிப்பில் இப்பாடல் கூற்றெச்சமாகவும் குறிப்பெச்ச மாகவும் பொருள் கொள்ளப்பட்டுள்ளது.

இலக்கியத்தைக் கருத்தாடலாகக் கொள்ளும் போது எச்சம் மிக முக்கிய இடத்தைப் பெறுகின்றது எனவும் கருத்தாடலில் பேசுவோன் சொன்னதை விடச் சொல்லக் கருதியது என்ன என்பதைக் கேட்போன் புரிந்து கொள்வது அவசியம் எனவும் எனவே தொல்காப்பியர் சொல்லதிகார நோக்கில் கூறிய ‘எஞ்ச பொருட்கிளி’ பொருளதிகார நோக்கிலும் தீவிரமாக ஆராய வேண்டிய ஒன்று எனவும் செ.வெ.சண்முகம் (2000:119) விவரிப்பார். பாங்கியர் கூட்டத்தை விரும்பிய தலைமகன் செங்காந்தளைக் கையுறையாகத் தோழியிடம் தந்து தன் மனக்குறையைக் கூறிய வழி, “இம்மலர் எம்மலையிடத்து மிகுதியும் உள்ளது எமக்கு வேண்டாம்” என்று மறுத்துக் கூறுவதாயின் அது கூற்றெச்சம் எனப்படும். இவ்வாறுந்தித் தோழி தலைமகளுக்குச்

சொல்வாள் ஆயின் அது குறிப்பெச்சத்தின் பாற்படும். அதாவது காந்தள் மலரைப் பார்த்துக் கொண்டிரு என்று கூறின் குறியிடத்தே தலைவியை விடுத்துத் தலைவனைச் சந்திக்க ஏற்பாடு செய்து விட்டு அதுபற்றிக் கூறாது நீங்கினால் அது குறிப்பெச்சம் எனப்படும்.

இவ்வாறான எஞ்சிபொருட்களை
ஆடப்படையில் இப்பாடலை ஆராயும் செ.வெ.
சண்முகம் (2000) இறுதியில் இப்பாடல்
சொல்லெச்சத்தின் பாற்படும் என
முடிவுரைக்குள்ளார். அவர் கூறுவன் வருமான

(இப்பாடலின்) முதல் இரண்டு அடியிலும்
தீயவரைத் தண்டிக்கும் முருகனின் செயல்,
அவனுடைய மனநிலை, கோபநிலை ஆகியவை
வருணிக்கப்பட்டுள்ளன. மூன்றாவது அடியின்
முதலில் (முருகன்) காலில் தொடு
அணிந்திருப்பது விளக்கப்பட்டுள்ளது
(வில்லோன் காலன கழலே என்பதால் (குறு 7:1)
இங்குக் கழல்தொடு என்பதை முருகனின்
திருவடி என்பதாகக் கொள்ளலாம்) திருவடி
குறிக்கப்பட்டிருப்பதன் மூலம் அவனுடைய
அருள்நோக்கு உணர்த்தப்பட்டிருப்பதாகக்
கருதலாம். அப்படிப்பட்ட முருகனுடைய மலை
என்பது மூன்றாம் அடியின் முதற்பொருள்.
நான்காவது அடி, முருகனுடைய மலை
இயற்கையாகச் சிவந்து நிறும் உடைய காங்கள்

பூக்கள் உடையது என்ற பொருள் உடையது.
இங்குக் காந்தள் பூவின் செந்நிறத்தைக்
குறிக்கக் ‘குருதிப்பு’ என்று கூறியதும் குறிப்புப்
பொருள் உடையது...

காந்தள் பூவின் நிறம் தெரிந்த பொருளாய் இருந்தும் அதற்கு உவமை கொடுத்தது சொல்லும் கருத்துக்குப் பொருள் அழுத்தம் கொடுப்பதாய் அமையும். இது தலைவியின் அஞ்சாமை, மனவலிமை ஆகிய பண்புகளைக் குறிப்பால் உணர்த்தி விடுகின்றாள். எனவே, தோழி தலைவியின் பண்புகளை, திரள் பொருளை உணர்த்தும் கடைசி அடியில் உள்ள உவமை மூலமும் முதல் மூன்று அடிகளில் உள்ள உள்ளுறை மூலமும் தலைவனுக்குப் புலப்படுத்திக் கையறை மறுக்கிறாள். எனவே, இது சொல்லெச்சம் உடைய பாடல் என்று செ.வை.சண்முகம் (2000) விவரித்துச் செல்கின்றார். இவருடைய ஆய்வில் குறிக்கத்தக்க செய்திகளாவன வருமாறு

1. முருகனுக்குரிய பண்பும் தலைவிக்கு உரிய பண்பும் ஓப்பிடப்பட்டுத் தோழியால் தலைவனுக்கு உரைக்கப்படுகின்றன.

2. முருகன் சினமிக்கவன்,
வீரமிக்கவன். அதே வேளையில் அடியாருக்கு
அருள் தருபவன். ஆக, அவனது பண்பு வெகுளி
அருள் / இரக்கம் என்பதாக அமைகிறது.

3. இந்தப் பண்பு தலைவிக்கும் உரியதாகப் புனையப் பெற்றுள்ளமையைக் ‘குருதிப்பு’ எனும் பாடல் தொடர் வெளிப்படுத்தி உள்ளது.

4. இத்தொடரில் ‘குருதி’ என்பது வெகுளி, அஞ்சாமை எனும் உட்பொருளைக் கொண்டுள்ளது. ‘பூ’ என்பது தலைவியின் ‘மென்மை’ப் பண்பை உணர்த்துகின்றது.

5. ஆக, இப்பாடலின் உயிர்நாடு ‘குருதிப்பு’ எனும் தொடரில்தான் புதையுண்டு கிடக்கின்றது எனலாம். இத்தொடரே இக் கட்டுரையின் திறவுகோலாகவும் அமைகின்றது. அஞ்சாமை, மனவலிமை ஆகிய பண்புகளைத் தலைவிக்கு உரியதாகக் கூறுவதில் சில சிக்கல்கள் நேர்கின்றன. அஞ்சாமை, மனவலிமை ஆகியன தமிழ் அகத்தினை மரபில் தலைமகனுக்கு உரியதாகப் பாடுவதே சங்க இலக்கிய மரபு ஆகும். மாறாகத் தலைவியின் பண்புகளாக அச்சம், நாணம், மடம் ஆகியவற்றையே அகத்தினைப் பண்பாட்டு மரபு வழங்கி உள்ளதைக் குறிப்பிட வேண்டும். தலைவிக்கு அஞ்சாமை மனவலிமை ஆகிய பண்புகளை உரித்தாக்கிப் பாடும்போது அது புறத்தினை மரபாக மாறிவிடுகின்றது. வெகுளி மிக்க மறக்குடி மகளிரைப் பாடுவது புறத்தினை மரபு. இதற்குப் புறநானூறு தக்க சான்றாகும்.

மற்றொன்று தலைவியின் அஞ்சாமை, மனவலிமை ஆகியவற்றைத் தலைவனுக்குப் புலப்படுத்துவதன் மூலம் பெறப்படும் பயன் யாது என்பது அறியுமாறில்லை. அதாவது வாசகனுக்கு எந்தச் செய்தி சென்றடைகிறது என்பதில் சிக்கல் நேர்கிறது. இந்தச் சிக்கலை மானுடவியல் அனுகுமுறை தக்கவாறு பின்வரும் காரணங்கள் அடிப்படையில் தீர்ப்பதை இனிவரும் கட்டுரைப் பகுதி ஆராயும்.

‘குருதிப்பு’ எனும் சொற்றொடர்தான் இக்கட்டுரையின் திறவுகோல், அதனை மீண்டும் நினைவு கொள்வதோடு குருதி ‘வெகுளி’ என்ற

மெய்ப்பாட்டை வெளிப்படுத்த வல்லது என்பதையும் உணர்தல் வேண்டும்.

சங்க இலக்கியத்தில் அறுபத்து மூன்று இடங்களில் ‘குருதி’ என்ற சொல் பயின்றுள்ளது. இவற்றுள் ஐந்து இடங்கள் நீங்கலாக ஜம்பத்தெட்டு இடங்களில் ‘குருதி’ என்பது நேரடிப் பொருண்மையோடு போர்க்களம், வேட்டை, பலியிடுதல் எனும் சூழலில் ஆளப் பெற்றுள்ளது. ஐந்து இடங்களில் மட்டும் குருதி உவமையாக்கப்பட்டுள்ளதைக் குறிப்பிட வேண்டும். (விரிவிற்குக் காண்க: சங்க இலக்கியப் பொருட்களஞ்சியம், தொகுதி இரண்டு) ஐந்து இடங்களில் அரக்கின் நிறத் திற்கும் (பரி.16) தம்பல பூச்சியின் நிறத்திற்கும் (அகம்.74) குருதி உவமையாக்கப்பட்டுள்ளது. ஏனைய மூன்று இடங்களில் குருதி மலரோடு உவமிக்கப்பட்டுள்ளது.

இவற்றுள் ஓரிடம் “தோடார் தோன்றி குருதியூப்பு” எனச் சுட்பப்பட்டுள்ளது. தோன்றி என்பதும் காந்தனே ஆகும். இத்தொடரின் சூழல் தலைவன் கார்காலத்தில் திரும்பி வரும் காட்டு வழியைப் பாடுவது ஆகும் ஏனைய இரண்டு இடங்களிலும் காந்தள் மலரோடு குருதி உவமிக்கப்பட்டுள்ளது. குறுந்தொகை முதற்பாடல் அன்றி நற்றினையின் 399 ஆம் பாடலில்,

“குருதி ஒப்பின் கமழுங் காந்தள்

வரியணி சிறகின் வண்டுண மலரும்”

எனக் குறிக்கப்பட்டுள்ளது. இந்த இருபாடல் களுமே களவுக் காலச் சூழலை மையமிட்டவை.

குருதி போன்ற காந்தள் மலர்கள் வண்டு உண்ண மலர்ந்துள்ளன என்பது இதன் பொருள். இப்பாடலடியின் உள்ளுறை யாகக் குருதி போன்ற காந்தளாகிய தலைவியின் நலனை வண்டாகிய தலைவன் நுகர்ந்த செய்தி வெளிப்பட்டுள்ளது. இப்பாடலிலும் குருதிக் காந்தள் தலைவியோடு இணைக்கப் பெற்றதை உணர வேண்டும்.

சங்க இலக்கியம் பதிவு செய்துள்ள காந்தள் பற்றிய செய்திகளும் இக்கட்டுரைப் போக்கிற்கு முதன்மையானவையாகும். காந்தள் குறிஞ்சி நில மலர் வகை. குறவர், வேட்டுவர் ஆகிய இனமக்களோடு மிக நெருங்கிய தொடர் புடையதாகக் காந்தள் புனையப்பட்டுள்ளதையும் அறிய முடிகிறது. கொலைவில் வேட்டுவர் காந்தளங் கண்ணி சூடுவதை மரபாகக் கொண்டுள்ளனர் (பதி.30:9). இதேபோல் இவர்தம் மலைக்கடவுள் முருகனும் காந்தளங் கண்ணி உடையவன் (முரு.43.44) முருகனுக்கு மிக உகந்த மலராகக் காந்தள் திகழ்ந்துள்ளது. காந்தள் மலர் தெய்வத்தன்மை உடைய மலர் என்பதும் அம்மலரை வண்டுகளோ, தும்பிகளோ ஊதுவதில்லை என்பதும் அறியாது ஊதும் தும்பிகள் பறக்கும் ஆற்றலை இழந்துள்ளன என்பதும் நும்பிக்கையாகப் போற்றப்பட்டுள்ளன (பதி.67).

தலைவியின் தோள், கடவுள் சூடுவதற்குரிய காந்தள் பூவுள்ளும் மிக அழகிய மலர்கள் கமழ்வது போன்று மணம் வீசுவதாக அகநானுாறு விவரிக்கும் (152).

இதேபோல் காந்தள் மணம் வீசும் அழகினை உடையவளாகத் தலைவி பல்வேறு இடங்களில் (அகம்.4, 238, 338; குறு.84, 259; ஜெ.254, 259) புனையப் பெற்றுள்ளாள்.

மந்தியும் அறியாத மரங்கள் அடர்ந்த கானகத்தில் காந்தள் புதரில் காந்தள் மலர்ப்படுக்கையில் தலைவியைத் தலைவன் தழுவியதையும் பல பாடல்கள் விவரித்துள்ளன. (அகம்.18, 92) தலைவி வாழும் சிறுகுடி, காந்தள் வேலிச் சிறுகுடி (குறு.76, 100) எனவும் காந்தளங் சிறுகுடி (குறு.373; நற்.85) எனவும் குறிக்கப் பெற்றுள்ளது.

குறிஞ்சி நிலத்தைச் சேர்ந்த காந்தள் அம்மலை வாழ்நாளின் வாழ்க்கையோடு பண்பாட்டு நிலையில் மூன்று விதக் குறியீட்டுத் தன்மையோடு இணைந்திருந்தமையை மேலே கூட்டப் பெற்ற செய்திகள் புலப்படுத்தி உள்ளன.

அவை:

1. காந்தள் தெய்வத்தன்மை வாய்ந்தது / புனிதமானது.
2. குறிஞ்சி இனக்குழுவின் காவல் அல்லது பாதுகாப்பு காந்தளோடு தொடர்பு படுத்தப்பட்டுள்ளது.
3. குறிஞ்சி இனக்குழுவினர் சூடும் மலராக அவ்வினாக் கடவுளுக்குரிய மலராக, காவலுக்குரிய மலராகக் குறியீட்டுத் தன்மை பெற்ற காந்தள் அக்குழுவினரின் வாழ் வியலைக் குறியீட்டுத் தன்மை மூலம் புலப் படுத்துகிறது.

குறிஞ்சி இனக்குமுவின் குறியீட்டுத் தன்மை பெற்ற காந்தள் அக்குமுவின் பெண்களோடு இணைக்கப் பெற்ற நிலையை மேலே காட்டப் பெற்ற சான்றுகள் விவரித்துள்ளன. காந்தள் மணம் கமமும் அழகுடைய தலைவி முதலிய சங்கத் தொடர்கள் இதற்குத்தக்க சான்றுகள். இதன் மூலம் அந்த இனக் குமுவின் குறியீட்டு நிலைக்குத் தலைவி உயர்த்தப்படுகின்றாள். இதனைப் பின்வருமாறு புரிந்து கொள்ள முடியும்.

குறிஞ்சிக்கலி பாடல் ஒன்று (கலி.39) காந்தள் கடி கமமும் மலையில் வாழும் மென்தோள் குறவர் மடமகளிர் பற்றிப் புனைந்து உரைத்துள்ளது. இப்பாடலில் அம்மலையில் வள்ளிக்கிழங்கு விளைதலும் தேன்கூடு கட்டுதலும் தினை கதிர் வாங்கி ஈனுதலும் மகளிரின் ஜயன்மார் வேட்டையில் வெற்றி பெறுதலும் ஆகியவை குறவர் மகளிரோடு தொடர்புபடுத்தப்பட்டுள்ளன. ஓர் இனக் குமுவின் உணவுத் தேவையும் வேட்டை வெற்றியும் அவ்வினக் குமுவின் பெண் கற்போடு இணைக்கப் பெற்றுள்ளதை உணர வேண்டும்.

இந்தப் பின்னணியோடு ‘குருதிப்பு’ எனும் பாடல் தொடரை ஆராய வேண்டும். தலைவியின் மலைக்கு அயலான் ஆன வேறு ஒரு பகுதியைச் சேர்ந்த தலைமகன், தலைவிக்கு நிகரான அவள் இனக்குமுவிற்கு நிகரான காந்தளைக் கொண்டு வருவதும் கையுறை தருவதும் அத்துமீறலான நிகழ்ச்சி

ஆகும். இது தோழிக்கு உடனடியான ‘வெகுளி’ மெய்ப்பாட்டைத் தோற்றுவிக்கிறது.

<p>இரண்டாவதாகத்</p>	<p>தோழியும்</p>
---------------------	-----------------

‘கூட்டத்திற்கு’ உடன்பட்டு அவன் தலைவியை அடைவது அந்த இனக்குமுவை வென்றெடுத்தற்கான அடையாளம் ஆகும். இது இனக் குமுவிற்கு வெகுளியைத் தோற்றுவிக்கிறது. இந்த இரண்டு குறியீட்டுப் பொருள்மை களையும் மேலும் விரிவாகப் புரிந்து கொள்ள முடியும்.

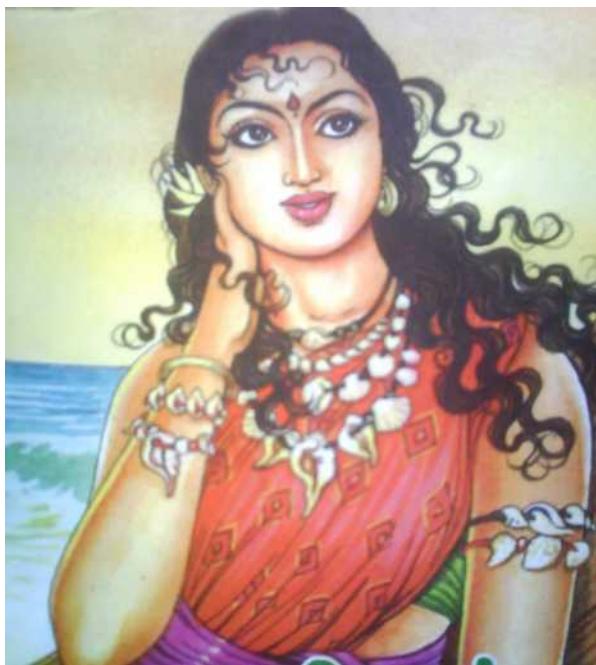
<p>அகத்திணைமரபில், தோழி கையுறை மறுப்பு என்பது பொய் மறுப்பாகவே புனையப்பட்டுள்ளது. முதலில் கையுறை மறுத்தாலும் பின்பு தலைமக்கள் கூட்டத்திற்குத் தோழி உடன்படுகின்றாள். உண்மையாகவே கையுறை மறுக்கப்பட்டுத் தலைவன் நிராகரிக்கப்பட்டால் என்ன நிகழும் என்பதற்கு அகத்திணை மரபில் சான்றில்லை. ஆனால், புறத்திணை மரபு அவ்வகையான மறுப்பினை ‘மக்ட்பாற்காஞ்சி’ என்று பதிவு செய்துள்ளது. இதேபோல், காதலர்தம் உடன்போக்குகளின் முடிவு பற்றிய விவரங்களையும் கொள்ளுதல் வேண்டும். உடன்போய் மணம் புரிந்து கொண்டதற்கான சான்றுகள் உள்ளன. உடன்போக்கின் இடையே தலைவியின் தமர் போர் மேற்கொண்டதற்கான சான்றும் உண்டு. உடன்போக்கில் தலைவியைப் பிரித்துக் கொண்டும் வந்துள்ளனர். உடன்போக்கின் இடையே காதலர் கொலை செய்யப்பட்டதற்கான சான்றுகளைப் பல பழங்குடியினர் வழக்காற்றில் காண முடிகின்றது.</p>	<p>தோழி</p>
---	-------------

எனவே, களவு மரபில் ஒரு பெண்ணை ஓர் ஆண் அடைவது என்பது ஒரு வகையான போராட்டமாகவே அமைந்துள்ளதை அறிதல் வேண்டும். தோழி கையுறை மறுத்தல் அகமானால், தலைவியின் உறவினார் பெண் தர மறுத்தல் புறமாகும். அது மக்ட்பாற்காஞ்சி எனும் குறியீட்டைப் பெறும்.

“தருமணல் இயல்வோள் சாயல் நோக்கித் தவிர்த்த தேரை விளார்த்த கண்ணை வினவல் ஆனா வெல்போர் அண்ணல் யார்மகள் என்போய் கூறக் கேளினி”

– (புறம்.353)

எனும் பாடல் ஒரு தலைவியின் அழகில் மயங்கிய தலைவன் ஒருவன் அவ்வுரைச் சேர்ந்த ஒரு வரிடம் ‘இவள் யார் மகள்’ என வினாவுகிறான். இவ்வினாவிற்கான விடையாகவே ஏனைய மக்ட்பாற்காஞ்சிப் பாடல்கள் (புறம்.336, 337, 338, 339, 340, 341, 342, 343, 344, 345, 346, 347, 348, 349, 350, 351, 352, 353, 354, 356)

அமைந்துள்ளதாகக் கூற முடியும். பெண் கேட்டலும் பெண் மறுத்தலும் ஒரு போராட்டத்தைத் தோற்றுவிக்கிறது.

விளைவு: அதனால் தோன்றும் பெரும் அழிவு ஆகும். ஓர் இனத்தை அழித்த பின்னவே அப்பெண்ணை அடைய முடியும் என்ற முடிவுக் கருத்தே மக்ட்பாற்காஞ்சியின் உள்ளுறை.

சங்க அக இலக்கிய வரலாற்றில் களவு மணம் அங்கீகாரிக்கப்பட்ட மணம் இல்லை. களவுப் பாடல்கள் வெளிப்படுத்தும் மனிதமனப் பதற்றங்களும் அச்சங்களும் இதனை வெளிப் படுத்துகின்றன. அலர்தூற்றல், வெறியாடல், உடன் போக்கு என ஒவ்வொரு அகப்பொருள் கூறுள்ளும் ஓர் எதிர்நிலை உணர்வு செயல் படுவதை உணர வேண்டும். இவற்றிற்கெல்லாம் காரணம் ஆடவன் ஒருவன் தன் குலம் அல்லாத வேறு குலத்தில் பெண்ணைத் தேடுவதுதான். இவ்வாறு தேடுவதான மரபு உலக மனித சமூகத்தில் எப்போது தோன்றியது? ஏன் தோன்றியது எனும் வினாக்களுக்கான விடையை மார்க்கிய அறிஞர்கள் ஆராய்ந்து உள்ளனர். மாக்கெளன்னான், மார்கன் ஆகியோரின் ஆய்வுகளை அடியொற்றி எங்கெல்ஸ் மேற்கொண்ட ஆய்வு இக்கட்டுரைப் போக்கிற்கு வலுவான அடிப்படையாகிறது. இது பற்றிய சில செய்திகள் இங்கே விளக்கம் பெறுகின்றன.

பாஹோபெண்ணிற்குப் பிறகு குடும்பத்தைப் பற்றி ஆராய்ச்சி செய்தோருள் ஐ.பெ.மாக்கெளன்னான் குறிப்பிடத்தக்கவராக விளங்குகிறார் என எங்கெல்ஸ் (1884) கருதுகிறார் ■

தொடரும்...

தந்தையைப்

முயன்று
முடித்தவனின்
வலிமையைக் காட்டும்
முனங்கல் சொல்
அப்பா..

அம்மா – தன்
உந்தியில் சுமந்த
நம்மைத்
தன்தோளில் ஏற்றி
உயரே தூக்கியவன்

கண்டிப்புக் காட்டினாலும்
அதனுள்..
கடலாவு கனிவு
கொண்டவன்

உலகைக் காட்டியவன்
தாயானாலும்
உலகை உணர்த்தி
நம் உள்ளத்தில் என்றும்
உயர்ந்து நிற்பவன்

நம்..
எதிர்காலத்தைப் பற்றியே
எப்போதும் எண்ணும்
முக்காலமும் அறிந்த
பொருளியல் வல்லுநன்

போற்றுதும்்!

கைப்பொருள்
இல்லையென்றாலும்
கடன் பெற்றாவது – தன்
அன்பை வெளிக்காட்டாது
அள்ளித் தரும்
கைம்மாறு கருதா
மேகம் போன்றவன் !

மெல்லப் போடா – என்று
சொல்லும் தாயை விஞ்சும்
வென்று வாடா !
என்று உரமேற்றும்
வினையுக்கியவன் !

பருவ வயதில்
முகம் பார்த்துப்
பேசத் தயங்கும் நம்மை
முற்காலத்தில் – தன்
முகத்திற்கு நேரே தூக்கி
என்னைப் பெத்தவனே !
என எக்காளமிட்ட
எல்லா தந்தையும்
இறையவரின்
திருவுருவங்கள் !

– ச.செந்தில்குமார்
மதுரை

புறநானூறு சாகுபடி செய்த பயிரினங்கள்...

முனைவர் ம.மணிமேகலை

தமிழ்ப்பேராசிரியர், சமூக அறிவியல்துறை,
தமிழ்நாடு வேளாண்மைப் பல்கலைக்கழகம், திருச்சி.

முன்னுரை

சங்க காலமாகிய கி.மு.500-கி.பி.300 வரையான காலகட்டத்தில் தோன்றிய புறநானூற்றில் ஏராளமான வேளாண் தொழில் நுட்பச் சிந்தனைகள் விரவிக் கிடப்பதனை நாம் ஆய்வு மூலம் அறிய வருகின்றோம். புறநானூற்றில் நீர்வளம், நிலவளம், நீர் மேலாண்மை, வேளாண் பணிகள், வேளாண் தொழில்நுட்பங்கள், பயிர்ப் பாதுகாப்பு, வேளாண் வணிகம் ஆகியன குறித்த பல தகவல்கள் பகிரப்பட்டதனை நாம் உணர்வோம். அதே போன்று, கி.மு.500-கி.பி.300 வரையான காலகட்டத்தில் மக்களிடையே புழக்கத்தில் இருந்த பயிரினங்கள் குறித்த செய்திகளைப் புறநானூறு மூலம் நாம் அறிய வருகின்றோம். இத்தகைய பயிரினங்களைப் பயிரிட்டுச் சாகுபடி செய்திருப்பதன் மூலம், வேளாண் தொழில்நுட்பங்கள், அறிவியல் சார்ந்த மிக வளர்ச்சியடைந்த நிலையில் இயங்கி வந்திருப்பதனையும் பருவத்திற்கேற்ற பயிரினங்கள், நீர் மற்றும் மண்வளம், தொழில்நுட்பங்கள் முதலியவற்றையும் முறையாகக் கடைப்பிடித்து

வந்திருப்பதனையும் அறிகையில் அறிவியல் சார்ந்த எந்த ஒரு ஆய்வும் நடைபெற்றிராத கி.மு.500-கி.பி.300 வரையான அந்தக் காலகட்டத்திலேயே நம் முன்னோர்கள் எத்தகைய வேளாண் அறிவியல் தொழில்நுட்ப அறிவினைப் பெற்றிருந்திருக்கிறார்கள் என்பது மிக மிக வியப்பூட்டும் செய்தியாக அமைந்திருக்கிறது. புறநானூற்றை அடிப்படையாகக் கொண்டு அக்காலத்தே பயன்பாட்டில் இருந்த நன்செய்ப் பயிர்கள், புன்செய்ப் பயிர்கள் குறித்த செய்திகளைத் தொகுப்பது என்பது வேளாண் அறிவியலின் ஒரு சிறந்த ஆவணமாக நாம் கொள்ளலாம்.

புறநானூற்றில் இடம் பெற்றிருக்கும் பயிரினங்கள்

புறநானூற்றுப் பாடலடிகளில் குறிப்பிடப்பெறும் செய்திகளைக் கொண்டு கி.மு.500-கி.பி.300 வரையான புறநானூற்றுக் காலத்தில் பயிரிடப்பட்ட நன்செய்ப் பயிர்கள், புன்செய்ப் பயிர்கள் ஆகியவை சாகுபடி செய்யப்பட்டிருக்கும் வேளாண் நடைமுறைகள் கீழ்க்கண்டவாறாகக் குறிப்பிடப்பட்டுள்ளன.

நன்செய்ப் பயிர்கள்

செந்நெல், வெண்ணெனல், ஜவன நெல் ஆகிய நெல் வகைகள் புறநானூற்றில் இடம் பெற்றிருக்கின்றன. குளத்துப் பாசனத்தில் வெண்ணெனல் விதைக்கப்படுகின்றது.

“குளக்கீழ் விளைந்த களைக்கொள் வெண்ணெனல்” (33:5)

மரங்கள் எரிக்கப்பட்ட கரிந்த புனத்தில் ஜவன நெல்லோடு தினையையும் சேர்த்து விதைப்பர்.
“கரிபுனம் மயக்கிய அகன்கண் கொல்லை ஜவனம் வித்தி மையறக் கவினி”

(159:15–17)

ஜவன நெல்லைக் கவரவரும் பன்றிகளைத் தீப்பந்தம் கொருவி காப்பர்.

“ஜவனங் காவலர் பெய்த நந்தின்” (172:6)

“அலங்கு செந் நெற்கதிர் வேய்ந்த ஆய்கரும்பின் கொடிக்கூரை” (4:22)

கரும்புத் தூண்களில், செந்நெற்கதிர்கள் வேயப்பட்டுப் பாடிவீடுகள் அமைக்கப்பட்டன என்றதிலிருந்து வெண்ணெனல், ஜவன நெல் ஆகிய நெல் வகைகள் பயிர் செய்யப்பட்டு இருந்ததனை இதன் வழியாக நாம் அறியலாம்.

வாழை

வாழையிலையில் உணவு உண்ணும் வழக்கம் குறிப்பிடப்பட்டுள்ளது.

“செமுங்கோள் வாழை அகல் இலை பகுக்கும்” (168:13)

வாழைப்பு உதிர்தல்போல, பெண்களின் வளையல் உதிர்வது உவமையாகக் கையாளப்பட்டுள்ளது.

கரும்புப் பயிர் அறிமுகம்

கரும்பின் முதல் தோற்றம் பசிபிக் மாகடலில் உள்ள ‘பாலினேசியன் தீவு’ என்பதாகும். இன்று பயிரிடப்பட்டுவரும் கரும்பு வகைகள் தொடக்க காலத்தில் பாலினேசியனில் தோன்றிய வகைகளின் வழித்தோன்றல்கள் என்பதற்கான சான்றுகள் உள்ளன. ஆனால், முதலாகக் கரும்பு பயிராகச் சாகுபடி செய்யப்பட்ட தேசம் இந்தியா ஆகும். (பாலகிருஷ்ணன், எம்.ஆர்.கரும்பு நியூசெஞ்சரி புக் ஹவுஸ், சென்னை. 1976 பக்-32). கரும்பைத் தமிழகத்திற்குக் கப்பல் வழியாகக் கொண்டு வந்தவர்கள் தகடுரை ஆண்ட அதியமானின் முன்னோர்கள் ஆவர். இதற்கான சான்று புறநானூற்றில் கூறப்படுகிறது.

“அரும் பெறல் அமிழ்தம் கன்ன கரும்பி வண் தந்தோன் பெரும் பிறங் கடையே” (392:20–21)

“அரும் பெறல் மரபின் கரும்பு இவண் தந்தும்” (99:2)

அமிழ்தம் போன்ற கரும்பை அயல்நாட்டிலிருந்து இங்குக் கொண்டுவந்து புதுவகைப் பயிராக அறிமுகம் செய்தவர், அதியமான் நெடுமான் அஞ்சியின் முன்னோர் ஆவார். இப்புகழை அவர் மகன் பொகுட்டெழுனி மேல் வைத்து உலகத்தமிழ், குலை 2022

ஒளவையார் பாராட்டுகின்றார். நீர்வளமும் நிலவளமும் கொண்ட மருதநிலத்தில் கரும்பு விளை கழனிகள் சிறப்பாகக் காணப்பட்டன.

“கரும்பல்லது காடறியாப் பெருந்தன் பணை”

(16:15–16)

சங்ககாலத்தில் இனிப்புச் சுவைக்கெனப் பயன்படுத்தப்பட்ட உணவுப் பொருள்கள் தேனும் கரும்பமே ஆகும். தேன், குறிஞ்சி நிலத்திலும் கரும்பு மருத நிலத்திலும் கிடைக்கப்பெற்றன. கனிகளைத் தவிர்த்து இனிப்பிற்கான ஓரே வேளான் விளைபொருளாகவும் செயற்கையாகத் தயாரிக்கப்படுகின்ற மற்றும் சிறப்பாகக் குறிப்பிடும்படியான இனிப்புப் பொருளாக விளங்கியது கரும்பும் அதிலிருந்த தயாரிக்கப்பட்ட வெல்லமுமேயாகும். கரும்பின் மீதான விருப்பமும் தேவையும் அதிகமிருந்த காரணங்களினால் எக்காலமும் எந்நேரமும் கரும்புப் பயிர் விருப்பத்துடன் சாகுபடி செய்யப்பட்டு வந்துள்ளது.

கரும்பு உற்பத்தியை முன்னோர் விரும்பி மேற்கொண்டு அதிக விளைச்சல் கண்டதால், பாடிவீடு அமைக்கக் கம்புகளாகக் கரும்புகள் பயன்படுத்தப்பட்டன. சேரமான் இரும்பொறையைக் குறுங்கோழியூர் கிழார் பாடும்போது,

“அலங்குசெந் நெற்கதீர் வேய்ந்த ஆய்கரும்பின் கொடிக்கூரை” (4:22)

கரும்புத் தூண்களில், செந்தெற்கத்திர்கள் வேயப்பட்டுப் பாடிவீடுகள் அமைக்கப்பட்டன என்ற செய்தி புலனாகின்றது.

அக்காலத்தில் வயல்களில் நெல்லும் கரும்புமே அதிகமாகப் பயிரிடப்பட்டு விளைவைத் தந்தன. நெல் வயல்களில் நெற்பயிருக்கு வேலியாகவும் கரும்பு நடப்பெற்றிருந்தது என்பது “வயலே நெல்லின் வேலி நீடிய கரும்பின்” எனும் புறநானாற்று (367) அடிகளிலிருந்து தெளிவாக விளங்குகின்றது. இதிலிருந்து கரும்புக்கு அளிக்கப்பெற்ற முக்கியத்துவமும் கரும்பின் மக்குல் பெருக்கமும் நமக்குத் தெளிவாக விளங்குகின்றன. கரும்பினைச் சுவைக்க வரும் எருமைகள் கரும்போடு வளர்ந்த மலர்களையும் செடிகளையும் உண்டுவிட்டுக் கரும்பைத் தீண்டாது நீங்குகின்றன எனும் செய்தியிலிருந்து கரும்பு மட்டும் தனிப்பயிராகவும் கழனியில் பயிரிடப்பட்டு விளைந்தமையையும் இலக்கியங்கள் வாயிலாக அறியவருகிறோம்.

கரும்பு மக்குலும் அறுவடையும்

கரும்பின் அதிக விளைச்சலைக் கரும்பு அரியும் அறுவாள் முனை மழுங்கிய நிலையிலிருந்து உணரலாம். “காலமன்றியும் கரும்பறுத்து ஒழியாது அரிகால் அவித்துப் பலவிழவில்” எனும் அடியிலிருந்து பெறப்படுகிறது. கரும்பின் தேவை கருதியும்

பயன்பாடு கருதியும் கரும்புப்பயிர் அதிகளவில் பயிர் செய்யப்பட்டதோடு கரும்பு சாகுபடிக் கென்று தனிப்பட்ட காலம் கிடையாது; முப்பொழுதும் எப்பொழுதும் கரும்புப்பயிர் சாகுபடி நடந்து கொண்டே இருந்தது என்பதைக் ‘காலமன்றியும்’ எனும் சீர் உணர்த்துகின்றது. கரும்பு அறுப்போர் வேலிப்புறத்து நின்று, வேண்டிய மக்களுக்குக் கரும்பினைக் கொடுப்பார்.

“பறஞ்சிறை மாக்கட்கு அறங்குறித்து அகத்தோர் புய்ததெறி கரும்பின்” (28:11-12)

கரும்பை அறுவடை செய்தபின்னர் அதனுடைய அடிக்கட்டையையே மீண்டும் பயிராக வளர்ப்பார். வளர்ந்த பின்னர் மீண்டும் அறுவடையை மேற்கொள்வார். இவ்வாறாகப் புதிது புதிதாகப் பாத்தியில் நடவாமல், அறுவடை செய்த பின்னர் அடிக்கட்டையை முளைக்கக் கூடிய செய்து ஓரிரு முறை பயிர் செய்வார். இறுதியாக அடிக்கட்டையைனைப் பறித்த பின்னரே உழவுசெய்து பாத்தியமைத்துப் புதிதாகக் கரும்பு நடுவார்.

தென்னை

உழவர்களின் சிறுவர்கள் தேங்காயை உண்டு களித்த பின்பு வைக்கோல் போரின் மீதேறிப் பனம்பழத்தைப் பறித்து ருசிப்பார்.

“நெல்வினை கழனி படுபுள் ஒப்ப

தெங்கின்னோநீர் உதிர்க்கும் வளமிகு நன்னாடு” (29:13-16)

“வன்கை வினைஞர் புன்றலைச் சிறாஅர் தெங்குபடு வியன் பழம் முளையிற்

தந்தையிர்”

(61:9-10)

நெல்வயலில் பறவைகளை விரட்டுவோர் தெங்கின் இளநீரை விரும்பிக் குடிப்பார்.

புன்செய்ப் பயிர்கள் : சிறுதானியங்கள் சிறுதினை

காட்டுப் பன்றி அகழ்ந்த புழுதியில் உழாமலும் சிறுதினை விதைப்பார்.

“உழா அது வித்திய பரூஉக்குரல் சிறுதினை”

(163:4-6)

வரகு

வரகு பற்றிய செய்திகள் அதிகம் பறநானாற்றில் காணப்படுகின்றன. பருவ மழையில் உழவு செய்து பலபடியாக உழுது புரட்சிய புழுதியில் வரகினை விதைப்பார். “ழுமி மயங்கப் பலஉழுது வித்தி” (120:2) எனவும் நிலத்தைச் சுற்றி இடுமுட்களால் வேலியமைத்துப் புன்புலத்தில் வரகு விதைப்பார்.

“இடுமுட்படப்பை மறிமேய்ந் தொழிந்த குறுநறு முஞ்ஞஞக் கொழுங்கண் குற்றடகு புன்புல வரகின்” (197:12)

மேலும், வெப்பம் உடைய வேங்கை மரங்கள் வளர்ந்த மேட்டுநிலத்தில் பெய்த மழை ஈரத்தில் புழுதுண்டாகும்படி பலசால் உழுது விதைப்பார். விதைத்து முளைத்த பயிர்களை ஒழுங்கு செய்வதற்கும் களை எடுப்பதற்கும் பல்கலப்பையால் உழவார்.

களையெடுக்கப்பட்டதால் இலை தழைத்துப் பெருகி மென்மையான ஒங்கிய கரிய தண்டு நீண்டு பாளை விரித்துக் கதிரின் அடியும் தலையும் காய்த்து நன்றாக விளைந்த புதிய வரகை அறுப்பார்.

சற்றத்தவரின் வறுமையை நீக்க வேண்டித் தன் ஊரில் வாழும் செல்வந்தரிடம் தனக்கு வேண்டும் அளவைச் சொல்லி வரகைக் கடனாகப் பெற்றனர்.

“**சிறுபுல்லாளர் முகத்தள கூறி வரகுகடன் இரக்கும் நெடுந்தகை”**

(327:6-7)

கிளைத்த கதிரையுடைய வரகினை நன்கு குற்றி அரியாக்குவார். வரகின் தோடு கடினமாக இருத்தலால் நன்கு குற்றுதல் எனக் குறிப்பிடப்படுகிறது.

“**கவைக்கதிர் வரகின் அவைப்பறு ஆக்கல்”**

(215:1)

வரகு, புறாவின் முட்டை வடிவில் காணப்படுவதாகப் புறநானாறு உவமிக்கிறது.

“**புறவுக் கருவன்ன புன்புல வரகு”** (34:9). புன்செய்நிலத்தைக் கொண்ட சீரூர்களில் நெற்பயிர் விளையாது. விளைந்த வரகும் தினையும் இரவலர்க்குத் தந்ததால் குறைந்தன. “**புன்புலச் சீரூர் நெல் விளையாதே வரகும் தினையும் உள்ளவை யெல்லாம்”**

(328:2-3)

கரிய அடியையுடைய வரகு, பெரிய கதிரை உடைய தினை, சிறிய கொடியான கொள், புள்ளிகள் கொண்ட அவரை இவை நான்கும் அல்லாது வேறு உணவுப் பயிர் இல்லை.

“**கருங்கால் வரகே இருங்கதிர்த் தினையே சிறு கொடி கொள்ளே பொறிகளார் அவரையொடு இந்நான்கல்லது உணாவும் இல்லை”**

(335:4-6)

புன்புலத்தில் வரகுப் பயிர் விளைச்சலைப் பெற்ற சீரூர் மன்னன், என்றதிலிருந்து இயற்கையான நீர் வளமில்லாத புன்புலத்தின் முதன்மைப் பயிராக வரகு விளைந்தமையினை இப்பாடலடி குறிப்பிடுகின்றது.

“**புன்புல வரகின் கொன்றியோடு பெறுஷம் சீரூர் மன்னன்”**

(197:12)

கொள்ளு

நிலத்தை நன்கு உழுது கொள்ளள விதைத்த செய்தி இடம் பெறுகின்றது.

“**கொள்ளுமு வியன்புலத்து உழைகலாக”**

(15:5)

நிலத்தை நன்கு உழுது கொள்ளள விதைப்பார். மழை குறைந்தாலும் மிகுதியானாலும் நன்கு வளர்ந்து பலன் தரக்கூடியது ‘கொள்ளு’ ஆகும். கொள்ளுச்செடி மிகவும் சிறியதாக இருக்கும்.

“**சிறுகொடி கொள்ளே”**

(335:5)

“**வெள்ளள வரகும் கொள்ளும் வித்தும் வைகல் உழவு”**

(392:10-11)

வெற்றி பெற்ற மன்னர்கள் பகைவர் நாட்டைக் கழுதை கொண்டு உழுது, வரகும் கொள்ளும் விதைப்பதை மரபாகக் கொண்டிருந்தனர். மன்னனையும் நாட்டையும் இழிவுபடுத்தும் பொருட்டும் இனி அந்நாட்டு மக்கள் வேளாண்மை செய்து மக்குல் பெறமுடியாத வறிய சூழலை விளைவிக்கும் பொருட்டும் வெற்றிபெற்ற பகை மன்னர்கள் விளைச்சல் மிகுந்த நன்செய் நிலங்களைக் கழுதை கொண்டு உழுது, அதிக விழுக்காடு விதை உறக்கம் கொண்ட மற்றும் அதிக அளவில் வேரோடிப் பிற பயிர்களைப் பயிரிட முடியாத

அளவிற்குக் களைகளாக மீண்டும் மீண்டும் முளைக்கும் தன்மை கொண்ட வெள்ளை வரகையும் கொள்ளையும் விதைத்தனர் என நாம் விளங்கிக் கொள்ளலாம்.

உருந்து

உருந்தின் சக்கை குதிரைகளுக்குத் தீவனமாகப் பயன்படுத்தப்பட்டது.

“உழுத்ததர் உண்ட ஒய்நடைப் புரவி” (299:2)

பச்சைப் பயறு

பச்சைப் பயறின் நன்கு முற்றிய நெற்றுகள் எருமையின் கொம்புபோலத் திரண்டு கடுமையாக இருக்கும் என உவமைப்படுத்திக் கூறுகிறது புறநானாறு.

“இருமறுப் புறமு நெடுமா ஜெற்றின் பைம்பயறு” (297:1-3)

என்

என்ஜெய் வித்துகளில் குறிப்பாக என் விதையைக் குறித்த செய்திகள், சில இலக்கியங்களில் காணப்படுகின்றன. என், உணவுப் பொருளாகப் பயன்படுத்துகையில் அதன் மேல் தோலைக் களைந்துவிடுவார்கள். மேல் தோலைக் களைந்த என் உண்பதற்குச் சுவையாக இருக்கும். மூல்லை நிலத்தில் பெண்கள் என்னின் மேல்தோலைக் களைந்து, வீட்டு முற்றத்தில் காயவைப்பர். அவற்றைக் காட்டகள் கவர்ந்துண்ணும் என்னும் செய்தி இடம் பெறுகின்றது.

“பொறிப் புறப் யூழின் போர்வில் சேவல் மேந்தோல் களைந்த தீங்கொள் காடை உணவில் வெள்ளை செவி கொண்டு” (321:1-3)

கைம்பெண்டிர் பழங்கோறும் வெள்ளை துவையலையும் புளிபெய்து ஆக்கிய வேளைக் கீரையையும் உண்பார்.

“அடையிடைக் கிடந்த கைபிழிபிண்டம் வெள்ளை சார்தொடு புளிப்பெய்து அட்ட வேளை வெந்தை வல்சியாத” (246:6-8)

முடிவுரை

புறநானாற்றில் இடம் பெற்றிருக்கும் நஞ்செய்ப் பயிர்கள், புன்செய்ப் பயிர்கள் குறித்த செய்திகள் முழுமையும் மேற்கண்டவாறாகக் குறிப்பிடப்பட்டுள்ளன. புறநானாற்றுப் பாடலடிகளில் குறிப்பிடப்பெறும் செய்திகளைக் கொண்டு புறநானாற்றுக் காலத்தில் (கி.மு.500-கி.பி.300) இன்னென்ன பயிர்கள், பயிர் செய்யப்பட்டதென என்பதையும் அக்கால வேளாண் நடைமுறைகளையும் நாம் அறிந்து கொள்ள ஏதுவாக உள்ளன எனலாம்.

துணை நூற்பட்டியல்

1. சாமிநாதையர், டாக்டர் உ.வே.1935, புறநானாறு மூலமும் உரையும், சென்னை.
2. சைவச் சித்தாந்த நூற்பதிப்புக் கழகம், 1953, புறநானாறு, சென்னை
- 3.மரியக்குழந்தை, டாக்டர், அ., வேல்சாமி,பெ., 1981, வேளாண்மையும் செய்முறைகளும், நியூ செஞ்சரி புக் ஹவுஸ், சென்னை
- 4.கந்தசாமி, டாக்டர் இல.செ.,1988, இலக்கியத்தில் வேளாண்மை, கலைச்செல்வம் பதிப்பகம், கோயம்புத்தூர்
5. தாணம்மாள், இல., சங்க இலக்கியத்தில் மலர்கள், 1981, வானதி பதிப்பகம், சென்னை■

துளரிக்கும் சுருக்கன்...

காலந் தவறாமை...

உறவுகள்...

உறவுகள்
புறந்தள்ளும்
நம்பிக்கையிருக்கிறது
எ(இ)துவும்
கடந்துபோகும்.

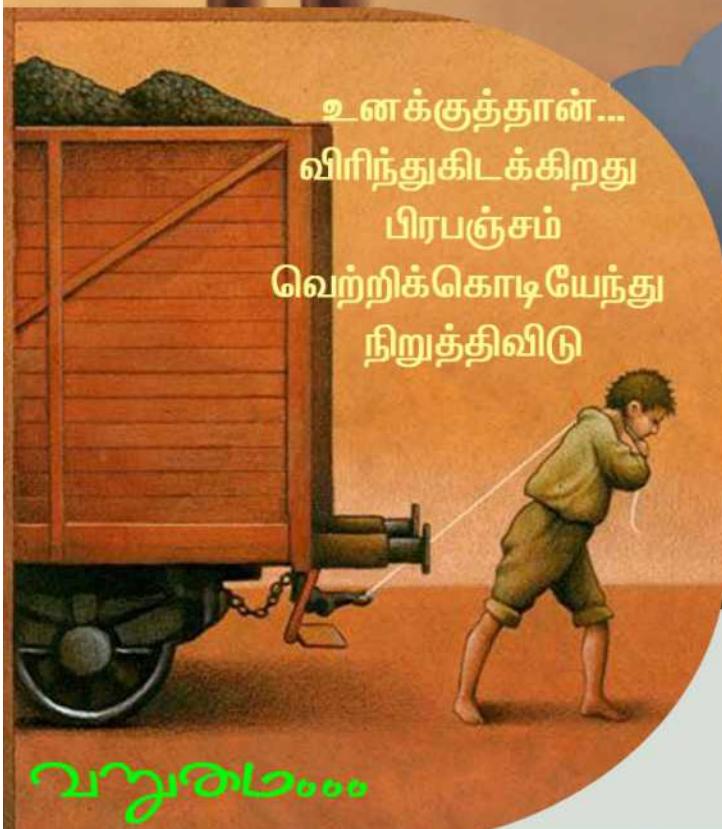
கவுத்துள்ளீடு

—முனைவர் மு.செந்தில்குமார்

உனக்குத்தான்...

விரிந்துகிடக்கிறது
பிரபஞ்சம்
வெற்றிக்கொடியேந்து
நிறுத்திவிடு

வறுவிடங்கள்

எழி...

வானம் தரையில்
விழுட்டும்
ழுமி உடையட்டும்
தூங்கி....எழு....

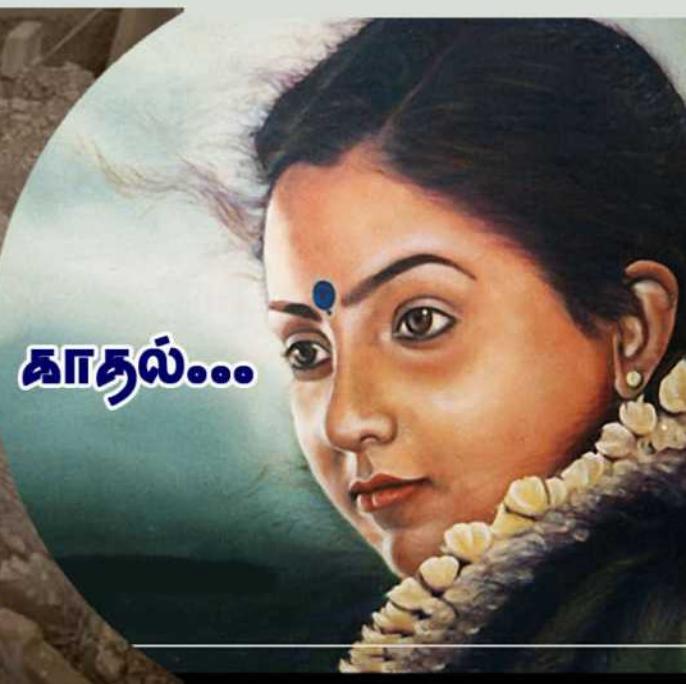
களவுபோனது உண்மைதான்
புகார் கொடுக்கப்போவதில்லை
களவுபோன உள்ளம் உன்னிடம்.

நூல்க்கை...

கட்டுமானம்
குலையக்கூடும்
குலையக்கூடாது...
நம்பிக்கை.

காதல்...

வடோதரா தமிழ்ச் சங்கத்தின் தோற்றமும் வரைச்சியும்

கல்தோன்றி மண்தோன்றாக் காலத்தே முன் தோன்றிய மூத்தகுடி.. தமிழ்க்குடி, அத்தகு தொன்மை வாய்ந்த செம்மொழியான தமிழ் உலக இலக்கியங்களின் முன்னோடியாகத் தன்னிகரற்றுத் தரணியாள்கிறது. தமிழின் அடிப்படை நூல்களான அகத்தியம், தொல் காப்பியம் முதற்கொண்டு எட்டுத்தொகை, பத்துப்பாட்டு, பதினெண்கீழ்க்கணக்கு என விரிபடுகிறது.

பல நூற்றாண்டுகள் பயணித்து இன்றளவும் தமிழ் தன் தனித்தன்மையை இழக்காமல் தரணியாள்கிறது என்றால் அது கொண்டிருக்கும் சங்க இலக்கியமும் அவற்றை முதல், இடை, கடை சங்கமென, சங்கம் அமைத்து வளர்த்தினால்தான் என்பதை நாமறிவோம். அந்த ராஜபாட்டையின் நீட்சியாய் உலகெங்கும் தமிழர் சென்று தங்கிய பகுதிகளிலெல்லாம் சங்கம் அமைத்து இன்றளவும் தமிழைப் பேணி வளர்த்து வருகின்றனர். அந்த வகையில் மிகவும் சிறப்பாகச் செயல்பட்டு தமிழை வளர்த்து வரும் எங்கள் வடோதரா தமிழ் சங்கம் முதன்மையானது.

நிலவியல் அடிப்படையில் ‘குஜராத்’ எப்படி முக்கியத்துவம் வாய்ந்ததோ, அப்படி அங்கு இயங்குகின்ற எங்கள் வடோதரா தமிழ்ச் சங்கமும் அதி முக்கியம் வாய்ந்தது. குஜராத்தில்

திரு. கண்ணன்

தலைவர்,
வடோதரா தமிழ்ச் சங்கம், குஜராத்.

முதன் முதலில் முப்பது ஆண்டுகளுக்கு முன்பு ‘பரோடா தமிழ்ச் சங்கம்’ தொடங்கப்பட்டுத் திறம்படச் செயல்பட்டு வந்தது. காலச்சூழற்சியில் 2017 ஆம் ஆண்டு தொடங்கப்பட்ட வடோதரா தமிழ்ச் சங்கத்தோடு தன்னை பரோடா தமிழ்ச் சங்கம் இணைத்துக் கொண்டது.

தற்பொழுது வடோதரா தமிழ்ச் சங்கம் பல்லாயிரம் உறுப்பினர்களைக் கொண்டு ஆற்றலோடு செயல்பட்டு வருகிறது. “யாதும் ஊரே யாவரும் கேளிர்” என்று உலகுக்கே பொதுமையை உரைத்த கணியன் பூங்குன்றனின் வாக்குப்படி யாவரையும் கேளிராய் நினைக்கும் தமிழ் உள்ளங்கள், உலகின் எந்த மூலையில் இருந்தும் குஜராத் வந்து சேரும் தமிழர்களை உறவுகளாய் ஏற்று உபசரிக்கும் வடோதரா தமிழ்ச் சங்கம் பல்வேறு தமிழர் நலப் பணிகளை உள்ளடக்கியதாக இயங்கி வருகிறது.

இந்தத் தமிழ்ச் சங்கத்தை,

1. திரு.கண்ணன், தலைவர்
2. திரு.சுப்ரமணி, துணைத்தலைவர்
3. திரு.சேகர், பொதுச் செயலாளர்
4. திரு.மூர்த்தி, நிதி நிருவாகம்
5. திரு.ராஜேஷ், இணைச் செயலர்

Mr. C. P. Kannan
93277 96431
President

Mr. K. Subramani
98255 11685
Vice President

Mr. Shekhar
Setiyar
9825112886
General Secretary

Mr. S. Rajesh
95584 80751
Joint Secretary

Mr. R. Moorthy
98253 18885
Treasurer

Dr. Deiva Oswin
Stanley
94263 34634
Executive Member

Mrs. Vimala Pillai
93744 21050
Executive Member

Mr. A. Mohan
96627 77663
Executive Member

R. Siva prakash
93277 96420
Executive Member

Mr. V. S. Rama
Narayanan
9427592335
Executive Member

Mr. D. D. Ruban
82380 20164
Executive Member

6. செல்வி.ஆஸ்வின், நிருவாக உறுப்பினர்

7. திருமிகு.விமலா, நிருவாக உறுப்பினர்

8. திரு.ஞபன், நிருவாக உறுப்பினர்

9. திரு.பிரகாஷ், நிருவாக உறுப்பினர்

10. திரு. மோகன், நிருவாக உறுப்பினர்

11. திரு.வி.எஸ்.ராமநாராயணன், நிருவாக உறுப்பினர்

ஆகிய ஆற்றல் மிகு நிருவாகிகள் நிருவகித்து, தமிழ்ச் சங்கத்தைப் பேணி வளர்த்து வருகின்றனர்.

சங்கத்தின் முதன்மையான நோக்கம்

தமிழர்தம் பண்பாடு, கலாச்சாரத்தை அடுத்த தலைமுறைக்கு அழியாமல் எடுத்துச் செல்ல வேண்டும் என்பதே. தமிழின் மூன்று சூறுகளாகிய இயல், இசை, நாடகம் என்கின்ற வடிவங்களில் தமிழை வளர்க்க வேண்டும் எனும் அடிப்படையில் ஆண்டுதோறும் இயலைப்

போற்றும் விதமாக சிறந்த இலக்கியப் படைப்புகளைப் போற்றுவது, தமிழானுமைகளை அழைத்து உரையாட வைப்பது எனும் பணியைச் செய்து வருகிறது வடோதரா தமிழ்ச் சங்கம்.

இசையைப் போற்றும் விதமாகத் தமிழர் திருவிழா நாள்களில் தமிழிசையை ஒலிப்பது, பஸ்வேறு தமிழர் கலைகளை மீட்டுருவாக்கம் செய்வது என்கிற பணிகளை மேற்கொள்கிறது.

நாடகம் எனும் வடிவத்தைப் போற்றும் விதமாக ஆண்டுதோறும் நாடகக் கலை வடிவங்களை அரங்கேற்றுதல் முதலிய பணியையும் மேற்கொண்டு வருகிறது. ‘வடோதரா தமிழ்ச் சங்கம்’ இலக்கியப் பணிகளோடு, தமிழரின் அடிப்படைத் தேவைகளான புலம்பெயர்ந்து குஜராத் வருபவர்களுக்கு வீடு தேடி குடியமரச்செய்வது, தமிழ்க்குடிகளுக்கிடையே மணபந்தம்

எற்படுத்துகிற வகையில் திருமணப் பதிவு, மன்றல் பணியோடு, ஞாயிறுதோறும் இணையத்தின் வழி இலவசத் தமிழ்க் கல்வி பயிற்றுவிக்கும் மாபெரும் பணியையும் செய்து வருகிறது.

‘திரை கடலோடியும் திரவியம் தேடு’ என்று வழிகாட்டிய தேமதூரத் தமிழ் திரை கடல் தாண்டியும், எல்லைகளைக் கடந்தும் பரந்து விரவி வளர் வேண்டும் எனும் நோக்கில் செயல்படும் வடோதரா தமிழ்ச் சங்கம் தமிழ் அருவியாய் சிறக்கும் நயாகரா என்பதை உலகத் தமிழர்க்குப் பறைசாற்றிக் கொண்டிருக்கிறது.

சங்க மேலாண்மைச் செயற்குழு உறுப்பினர் முனைவர் தெய்வ ஆஸ்வின் ஸ்டாண்லி

தொடர்புக்கு :

வடோதரா தமிழ்ச் சங்கம், பெரு டைமென்ட் பிள்ட்டாங், சயாஜிக்கங், வடோதரா, குஜராத்.

அலைபேசி எண்:

908 106 7578, 9426334634

மின்னஞ்சல் :

vadodaratamil sangam@gmail.com

வலைத்தள முகவரி:

www.vadodaratamil sangam.com

ஜெந்தில் ஸ்டேரிீ!

மலைப்பூக்களின்
அரசியே உன்னை
காண 12 ஆண்டுகள்
தவம் தான் கிடக்கிறோம்
நாங்கள்...
நீலநிற அழகியே
நீர்வீழ்ச்சி அருகில்
நிசப்தமாய் மணப்பவளே
நித்தமும்
மனதைப் பறிப்பவளே
மேற்கு தொடர்ச்சி மலையின்
புதையலே
குறிஞ்சித்தேனை
ருசித்தே நீள்கிறது
தேனீக்களின்
ஆயுஞும்.
வஞ்சமலை நாடனும்
மயங்கியே போகிறான்
மூல்லைமலர் நறுமணத்தில்
அகலூழுக்கத்தை ஆதிக்கம்
செய்பவளே
தலைவன் தழுவலில்
சிறந்தே விளங்குகிறாய்
மன நோய் நீங்கி
மாற்றம் நிகழ்த்துவாயே
கார்கால மழையில்
ஈர்க்காற்று
வீகம் உன் மணத்தில்
களிப்பார்கள் ஆயுரும்
காரும் மாலையும்
மூல்லைக்குரியன
மூல்லை காதலருக்குரியன.

குளிர்ச்சியான குளத்தில்
பூத்துக் குலுங்கும் குவளையே
உன் மகரந்த மஞ்சளில்
திளைக்கிறது மனமும்
பூங்குழவிகளின்
கருவிழிகளுக்கு
உவமையானவளே

பொற்கரம் கொண்டு
பறித்துக் குவித்து
விளையாடுகின்றனர்
உழத்திகளும்
செங்கழுநீரில் செழிப்பாய்
வளர்ந்து
மாறன் மார்பில்
தவழ்ந்து பசலை
சேதி கூறும்
செங்குவளை.
நெய்தலில் நெஞ்சகருக்கும்
ஆம்பல் மலரில்
ஆர்ப்பரிக்கும் காதலர்கள்
விழியும்
உவர் நிலத்திலும்
உன்னத அழகாய்
பரதவ பதுமைகளின்
பசலையை
அலராக்கினாய்
தாழை மலரே நீ மலரும்
ஒசை யாழை மிஞ்சகிறது
பெருங்கடலில் நீந்தும்
மீனும் கரை சேர்கிறது
உன்னைக் காண.
வறண்டு காய்ந்து
சுடுமணைலில் மலருகிறது
மராம்பு
கிணற்று நீரும்
வற்றித் தான் போகிறது
தாகம் எடுத்துத் தவிக்கிறேன்
உழிஞைக்கும் உறிஞ்ச
நீர் இல்லையாம்
மறவருக்கும் மரத்துப்போகிறது
மனமும் ஈரமின்றி
கொற்றவைக்கு என்னை
சூடனாலும் சூடாகத்தான்
ஆகிறாள் கோபத்தில்
மராம்பு வேளிற்காலத்தில்
வேதனையோடு
பாலையாழ் வாசிக்கிறதாம்.

-திருமதி புவனா காமராஜ், திருப்பூர்

ஞாக

முஸ்ரை

ப்ரூப்

ஏப்ரல்

பொறை

நூல் திறனாய்வு

“கோயிலாவது ஏதா? குளங்களாவது

ஏதா?

கோயிலும் குளங்களும் கும்பிடும் குலமாரே

கோயிலும் மனத்துளே குளங்களும்

மனத்துளே

ஆவதும் அழிவதும் இல்லை இல்லையே”

என்னும் சிவவாக்கியாரின் ஞானவரிகள் நம்

அனைவரின் மனத்தின் உள்ளே இருக்கின்றன

என்னும் பிரபஞ்ச ரகசியத்தை ஸ்ரீ பரமஹன்ச

சுந்தரானந்த மகரிஷியின் (இவர் ஞான ஒளியுடல்

பெற்றவர்) சீடனான ஆசிரியர் முனைவர் ருத்ர

ஷிவதா அவர்கள் ஓளவைத்தாயின் ஞானக்

குறள்களின் வழியே நம் சிந்தனைகளைச்

சீர்படுத்தும் கருத்துகளால் நம்மைச் சிவத்தை

நோக்கி உள்முகமாகப் பயணிக்க வைக்கும்

பாங்கு மிக மிக அலாதியானது.

தமிழ் என்றாலே அமுதுதான். தமிழ்

என்றாலே ஞானம்தான். தமிழ் என்றாலே அது

சாகாக் கலைதான். தமிழ் என்றாலே அது உயிர்

மொழிதான். தமிழ் என்றாலே அது பிரபஞ்ச

மொழிதான். தமிழ் என்றாலே அது இறைவனின்

மொழிதான். ஞானத்தைப் பற்றியோ உயிர்

வளர்க்கும் தந்திர முறைகளைப் பற்றியோ

ஆன்மாவை வளர்க்கும் ஞான நுட்பங்களைப்

பற்றியோ தமிழ் மொழியன்றி வேறு எந்த

மொழியிலும் இல்லை என்பதற்கு இந்த ஓளவை

ஞானக்குறள் ஒரு அற்புதமான கருவுலமாகும்.

பதினான்காம் நூற்றாண்டில் பாடப்பெற்ற

இந்த மெய்ஞ்ஞான நாலுக்கு இப்பொழுதுதான்

உண்மையான மெய்ப்பொருள் ஞானவரை

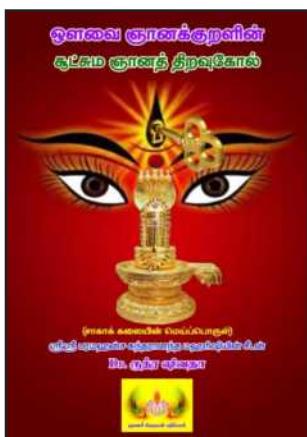
ஆசிரியரால் அவரின் சற்குருவால்

நூலை

ஞானக்குறள்கள்

ஞானச்சூதா நூல்

(ஆண்டிக் நூல்)

திருமதி மா.கோ.கலைச்செல்வி, சேவம்

தலைப்பு : ஓளவை ஞானக்குறளின்
சூட்சம ஞானத் திறவுகோல்
வகை : ஆண்மீக நூல்
ஆசிரியர் : ருத்ர ஷிவதா

இவ்வுலகிற்குச் சித்தர்களின் கருணையினால் வழங்கப்பட்டுள்ளது.

இந்நால் எங்கும் ஆசிரியர் நம்மை நமக்குள் கொண்டுபோய்ச் சேர்த்துவிடும் ஒரு பிரபஞ்சச் சக்தியாகச் செயல்படுகிறார். பள்ளிக்கூடத்தில் உலக வாழ்விற்கான கலைகளைக் கற்கின்றோம். ஆனால், அது சாகும் கல்வியாகவே மனிதனுக்கு முடிந்து போய்விடுகிறது. ஆனால், ஞானத்தைச் சொல்லித் தரும் கோயில்களும் ஒரு பள்ளிக்கூடம்தான். அது ஞானத்தை மட்டுமே நமக்குப் போதிக்கிறது.

ஆனால், மனிதன்தான் அந்த ஞானத்தைச் சாகும்வரையிலும் கற்காமலே இறந்து போகிறான் என்பதை மிகவும் அழுத்த மாக இந்த ஞானக்குறளில் ஓளவைத்தாய் மிக மிகச் சான்றோடும் பட்டறிவோடும் ஞானங்களை அள்ளி வீசிக் கொண்டே செல்கின்றார்.

இந்நாலின் ஒவ்வொரு பக்கமும் ஒவ்வொரு குறளும் ஒவ்வொரு விளக்கமும் அந்த விளக்கத்தின் ஒவ்வொரு வரிகளுமே நமக்குள்ளே பட்டாம்பூச்சியைப் பறக்க விடுகின்றன. ஆசிரியர் தான் கற்றுக் கொண்ட முப்பத்தாறு ஆண்டுகால ஞானப் பேரின்பங்களை இந்நால் எங்கும் செங்கமலப் பூவாய் மலர்ந்து மல்லிகைப்பூ மணங்களாய்

நமக்கு அள்ள அள்ளக் குறையாத ஆனந்த அட்சயப் பாத்திரத்தைக் கொடுத்துள்ளார்.

இந்த ஆசிரியரைப் போன்று எதுவரை எவரும் சித்தர்களின் அதிகசியக் கலையையும் உண்மை மெய்ப்பொருள் ஞானத்தையும் கோயில் என்பதென்ன? இறைவன் என்பதென்ன? உயிர் என்பதென்ன? உயிராற்றல் என்பதென்ன? ஞானம் என்பதென்ன? ஞானத்தைப் பெறும் வழி என்பதென்ன? சாகாக் கல்வி என்பதென்ன? அதைப் பெறும் வழி என்பதென்ன?

இப்படி ஏராளமான ஆண்மீகக் கேள்வி கருக்கெல்லாம் ஆதித் தமிழ்ச் சித்தர்களின் பரம்பரையில் வந்து கொண்டிருக்கும் பிரம்ம ஞானக் குருகுலம் கற்றுக் கொடுக்கிறது. இக்குருகுலத்தில் உண்மை மெய்ப்பொருள் எதுவும் மறைக்கப்படுவது இல்லை. உள்ளது உள்ளபடி எந்தவித மறைப்புமின்றி அப்படியே சீடர்களுக்கு வழங்கி வருகிறார்கள்.

ஓளவைத்தாயின் ஞானக் குரலாய் ஒலிக்கும் இந்நால், அனைவரும் அடைய வேண்டிய சிவத்தின் திருவடி ஞானத்தை வீட்டுநெறிப்பால், திருவருட்பால், தன்பால் என மூன்று பிரிவுகளில் மொத்தம் முந்நாற்று பத்துக் குறட்பாக்களாகச் செம்மை பெறுகிறது. அது மட்டுமல்லாமல் சிவமே தலையானது என்னும் உயர் சிந்தனையோடும் அறிவியல் கலந்து ஆய்வுக் கருத்துகளோடும் நூலெங்கும் பரவி நிற்கும்படி நமக்குள் ஆசிரியர் ஒரு புதிய ஞானச் சுலகத்தியிற், சூலை 2022

சிந்தனையை ஒளித்தீர்பாக ஏற்றி வைத்து விடுகிறார்.

ஓங்காரத்தின் பிரணவ வடிவத்தை யாவரும் உணரும் ஞானநிலையை அந்த அற்புத ஆனந்தப் பரவச நிலையைத் தேக ஆலயம், ஓங்கார நாடி, சுழிமுனை நாடி, வஜ்ர நாடி, சித்ரிணி நாடி, பிரம்ம நாடி என்னும் பிரிவுகளால் பல ஞான நுட்பங்களை விரிவாக இந்நாலில் காண முடிகின்றன.

அந்தப் பரிசுத்த நாடிகளோடு கலை களை ஒன்று சேர்க்கும் தந்திரம் கொண்டு விழிகளுள் வீற்றிருக்கும் சிவத்தை அர்ச்சிக்கும் முறைகளை மிகவும் எளிமையாக யாவரும் ஏற்றுக் கொள்ளக்கூடிய ஞானக் கருத்துகளால் ஒன்று சேர வைப்பது ஒரு ஈடு இணையற்ற சிவக்கடமையாகவே அமைகிறது என்பதை எண்ணும்போது நமக்குள் ஆனந்தம் நடமாடும் கோயில் உள்ளதை இந்நால் வெளிச்சம் போட்டுக் காட்டிவிடுகிறது.

சமூகத்தில் குற்றங்களும் தேவையற்ற இன்னஸ்களும் அதிகரித்துக் கொண்டேதான் இருக்கின்றன. அந்தக் குற்றங்களும் துன்பங்களும் குறைவதற்கான வழிகளை ஒளவைத்தாயின் குரல்வழியே ஆசிரியர் சொல்லி யிருக்கும் பாங்கு மிகவும் தேவையான கருத் தாக உள்ளது. மனிதன் தன்னிறைவை அடைந்துவிட்டால் அவன் குற்றம்புரிய வாய்ப் பில்லை. அந்தத் தன்னிறைவு பிரபஞ்சத்தால் தான் தரமுடியும் என்பதை ஆசிரியர் சொல்லி இருக்கும் நோக்கு மனிதகுலம் பின்பற்றிச் செயல்படவேண்டிய களமாக இருக்கிறது. இதற்காகவே ஆசிரியரை வெகுவாகப்

பாராட்டலாம். தமிழனாகத் தமிழச்சியாகப் பிறந்த எல்லோரும் வள்ளலார் கூறும் மரணமிலாப் பெருவாழ்வைப் பெறுவதற்குத் தகுதியானவர்களே என்பது ஒளவைத்தாயின் முடிவான முடிவு என்பதை ஆசிரியர் பலமாக உரைக்கின்றார்.

அதற்குப் பொற்சபையிலும் சிற்சபையிலும் ஞானச் சபையிலும் எப்படி நுழைவது? அதன் தந்திர நுட்பம்தான் என்ன? அதை எவ்வாறு அடைவது? இதற்கெல்லாம் பதில் ஆசிரியரிடம் அவரது குருபரம்பரையின் வழியில் வந்த ஞானமலர்களாக இருப்பது கண்டு அவரது சீடர்கள் அனைவரும் பரவச ஆனந்தத்தில் இருந்து வருகிறார்கள்.

மூன்றாம் விழியைப் பார்க்க உலகெங்கும் பல மடங்கள், சிவனியமடங்கள், ஆன்மிக நிறுவனங்கள் பெருமுயற்சி எடுத்து வருகின்றன. ஆனால், மூன்றாம் விழியை (நெற்றிக்கண்) பார்த்துவிட்டார்களா என்றால் அது கேள்விக்குறியே. ஆனால், பிரம்ம ஞானக் குருகுலத்தின் அனைத்துச் சீடர்களும் மிக விரைவிலேயே (ஒரு வாரகாலம் அல்லது ஒரு மாதகாலம்) அவர்களின் மூன்றாம் விழியைப் பார்த்து ஆனந்தக் கூத்தாடுகிறார்கள்.

இது எப்படிச் சாத்தியமென்றால், அது குருபரம்பரை வழியாக வரும் ஞானவிதை. இந்த ஞான விதையை ஆசிரியர் அவரின் சித்த குருமார்களின் அனுமதியோடும் ஆசிர்வாதத் தோடும் கருணையோடும் சாகாக் கல்வி கற்க வரும் மாணவர்களுக்குக் கற்றுக் கொடுத்துக் குருகுலத்தின் சீடர்களாக ஏற்றுக் கொண்டு திருவடி மெய்ப்பொருளை அவர்களின்

உயிர்களுக்குள் விதைத்துக் கொண்டு வரும் நூனப் பணியினைச் செய்து வருகிறார்.

“தன்னிடம் உள்ளதைக் கொடுப்பது தானம்; தனக்குள்ளே மலர்ந்ததைக் கொடுப்பது நூனம்”

அப்படிப்பட்ட ஆழமான ஞானக்கடலின் ஆழந்த நுண்ணிய ஞானத்தை இந்நாலில் ஆசிரியர் தெளிய வைத்துவிடுகிறார். அது மட்டுமல்லாமல் உயர்ஞான தரிசனம் அடைவதற்கும் யாவருக்கும் கிடைக்க வேண்டிய ஞானத் திறவுகோலையும் தம் நுண்மையான அனுகுமுறையால் இந்நாலுள் ஆசிரியர் நிகழ்த்திக் கொண்டே செல்கிறார்.

“கண்களைக் கொண்டு விண்ணைப் பிடிக்கும் தந்திரமும் விண்ணைக் கொண்டு தன்னைப் பிடிக்கும் தந்திரமும் தன்னைக் கொண்டு சிவத்தைப் பிடிக்கும் தந்திரமும் சிவத்தைக் கொண்டு ஞானத்தைப்

பிடிக்கும் தந்திரமும் ஞானத்தைக் கொண்டு ஒளிதேகத்தைப் பிடிக்கும் தந்திரமும் ஒளிதேகத்தைக் கொண்டு ஞான ஒளியுடல் பெறும் தந்திரமும்”

இங்கே வாழையடி வாழையாக பிரம்ம ஞானக் குருகுலத்தில் கற்றுக் கொடுக்கப்பட்டு வருகிறது என்பதே தமிழ்ச் சமுதாயத்திற்கு இப்போதுதான் தெரிய வருகிறது. இதுநாள்வரை மறைக்கப்பட்டே கற்றுக் கொடுக்கப்பட்ட ஆதித் தமிழ்ச் சித்தர்களின் பிரம்ம ஞானம் இப்போது உலக மக்களுக்காக வெளியே வருகிறது,

சித்தர்களின் ஆசிர்வாதத்தோடு. வெறும் சிற்றின்பச் சிறைகளுக்குள் சிக்கிவிடாமல் பேரின்ப நிலையாகிய சிவத்தின் திருவடிகளை அடைய நம் சிந்தனைகளை அப்பெருமானை நோக்கி நம் சிறகுகளை விரிக்க வைத்து விடுகிறது இந்த ஒளைவை ஞானக்குறள்.

தமிழின் செழுமையையும் தமிழர்களின் பெருமையையும் தமிழினத்தின் தொன்மையையும் எடுத்தியம்புவதில் தமிழ் இலக்கியங்கள் பெரும்பங்காற்றி வருகின்றன. தமிழர் வாழ்வில் இணைந்த மெய்ஞ்ஞானக் கருத்துகள் பன்முக வடிவில் நம் வாழ்வில் பயணித்த வண்ணமுள்ளன. பண்டைய தமிழ்க் கவிகளில் ஒளைவை மிக முக்கிய இலக்கிய ஆளுமையிக்க ஞானக்கவியாவார். அவர் படைத்த மிகச்சிறந்த இலக்கியப் படைப்புதான் “ஒளைவை ஞானக் குறள்”. ஞானக்குறள் பிறந்தது 12ஆம் நூற்றாண்டு எனலாம். இது 310 குற்பாக்களைக் கொண்டுள்ளது. இவை அனைத்தும் மனிதன் எப்படிச் சிவமாகலாம்? எப்படி ஒளியுடல் பெறலாம்? எப்படி நாடிகளைப் பிடித்துப் பிரம்மத்தை அடையலாம்? மனிதப் பிறப்பிற்கான காரணம் என்ன? நினைவுகளை அறுப்பது எவ்வாறு? பிறப்பின் கூட்டை அறுப்பது எவ்வாறு? முத்திநிலை அடைவது எவ்வாறு? கோயில் சொல்லும் ஞானக்கல்வி என்ன? இறைவனை எவ்வாறு வழிபட வேண்டும்? தனக்குள்ளே இறைவனைக் காண்பது எவ்வாறு? அதற்கான ஞானதந்திரம் என்ன?

குரு தொட்டுக்காட்ட இறையொளியைக் காண்பது எவ்வாறு? உயிரை ஒளியாகக் காண்பது எவ்வாறு? உயிருக்கான உணவு

எது? அவ்வணவை எவ்வாறு உயிருக்கு ஊட்டுவது? சிவயோக நிலை என்றால் என்ன? அந்நிலையை எவ்வாறு அடைவது? ஞானத்தைப் பெறும் தந்திரம் என்ன? துரியத்தில் தரிசனத்தையும் உயர்ஞான தரிசனத்தையும் பெறுவது எவ்வாறு? முதலான பல உயர்நிலை ஞானக் கேள்விகளுக்கு இந்நாலில் ஆசிரியர் பலமாக அவரது 36 ஆண்டுகால ஞானவாழ்விலிருந்து ஆழமாக விடை அளித்துள்ளார்.

மனிதர்கள் அவர்கள் வாழ்நாள் முழுக்க உடல் வளர்க்கவே உணவு எடுத்திருக்கிறார்கள். அவர்களின் உயிரை வளர்க்க என்ன செய்திருக்கிறார்கள் என்று பார்த்தால் ஒன்றுமே செய்திருக்கவில்லை என்பதுதான் உண்மையாக இருக்கிறது. இந்நால் உயிர் வளர்க்கும் வழியையும் தந்திரத்தையும் பிரயோக முறைகளையும் தெளிவாக எடுத்துரைக்கிறது.

மனிதன் ஞானம் அடைவதைத் தடுக்கும் மும்மலங்களை எவ்வாறு சுட்டறுப்பது என்பது இந்நால் கூறும் அற்புத உண்மையாக இருக்கிறது. சூட்சுமத் தேகத்தை அடையும் ஒளி மார்க்கத்தை ஒளவையின் குறள்வழியே ஆசிரியர் சொல்லும்விதம் மறைக்கப்பட்ட ரகசியங்கள் உடைபடுகின்றன என்பதைத் தெளிவாக உணரமுடிகிறது.

விழி மூடனால் அது தவமாகாது, விழி திறந்து செய்வதுதான் தவம் என்னும் சித்தர்களின் மெய்ஞ்ஞானக் கூற்றை ஆசிரியர் நமக்கு இந்நால் வழியே உள்ளது உள்ளபடியே தெளிவுபடுத்துகிறார். ஞானக்குறள் முழுக்கச் சித்தர்களின் சாகாக் கல்வியே நடமாடுகிறது.

சித்தம் முழுக்கச் சிவமே இருக்க வேண்டும் என்பதையும் அந்தச் சிவத்தைத் தனக்குள் எப்படி எழுப்பிக்க வேண்டும் என்பதையும் இந்நால் நமக்குப் புரிய வைக்கிறது.

“எல்லோரும் இன்புற்றிருக்க நினைப்பதுவே அல்லாமல் வேறான்றும் அறியேன் பராபரமே”

என்னும் தாயுமானவரின் தவமொழிக்கு ஏற்ப, தான் அடைந்த பேரின்ப நிலையைத் தமிழினமும் உலக மக்களும் அடைய வேண்டும் என்பதற்காகவே ஆசிரியர் ஒளவை ஞானக்குறளுக்கு உண்மை மெய்ப்பொருள் ஞானவரை கண்டும் அதன் தொடர்ச்சியாக ‘பிரம்ம ஞானக் கிரியா’ என்னும் பிரபஞ்ச ரகசியங்களை உயர்காந்தப் பிராணன்களின் அதி சூட்சும ரகசியத்தை முழுமையாகக் கூறும் ஒரு பெரும் ஞானகாவியத்தையும் ‘பிரம்ம ஞானக் குருகுலம்’ என்ற திருக்கயிலாயப் பரம்பரையின் ஞானயோக ரகசியக் கலைகளைப் பற்றியும் ஞான நூல்களை ஆசிரியர் சற்குருவின் ஆசிர்வாதத்தோடு இவ்வுலகுக்குப் படைத்துள்ளார்.

தமிழ்க் கலை வாழ வேண்டும், தமிழ் இனம் வாழ வேண்டும், அதற்கு நமது ஆதித் தமிழ்ச் சித்தர்களால் படைக்கப்பட்ட இந்தப் பிரம்மஞானத் தவத்தை அனைவரும் பின்பற்றி இறவா நிலையை அடைந்திட வேண்டும் என்றே பாடுபடும் இந்த ஞான ஆசிரியரின் சேவையைத் தமிழ் உலகமும் உலகினமும் பரிபூரணமாகப் பின்பற்றி என்றும் வாழும் நிலையை (சாகாநிலை) அடைந்திட வேண்டும் என்பதே. அதற்கு

ஆஶிரியரின் மேற்கண்ட மூன்று ஞான நூல்களும் மிகப்பெரிய ஆணிவேராக இருக்கும். தமிழ் மொழியிலோ மற்ற மொழிகளிலோ இவ்வளவு ஞானக் கருத்துகளும் அடங்கிய நூல் வெளிவரவில்லை என்பது தமிழ் உலகம் பெருமைப்பட வேண்டிய விசயமாகும்.

“நெற்றிக்கு நேரே நிறைந்த ஒளிகாணில் முற்றும் அழியாது உடம்பு”

(ஒளவை ஞானக்குறள்)

“ஒண்ணா நயனத்தின் உற்ற ஒளிதன்னை கண்ணாரப் பார்த்துக் கலந்து அங்கு இருந்திடல்” என்ற திருமந்திரத்தின் சூத்திரத்தை எடுத்துச் சொல்லி நமக்குள் விண்ணாறு வந்து பாய்வதை அனுபவ ஞானத்தில் ஆசிரியர் இந்நூலில் அற்புதமாகப் படம்பிடித்துக் காட்டியுள்ளார்.

நம் திருவடிகளைக் கொண்டு (இரு கண்களைக் கொண்டு) இறை மெய்ப்பொருள் இருக்கும் இடத்தைக் காட்டிக் கொடுத்து, மெய்ப்பொருளைத் தினம்தினம் முழுநிலவாய்த் துரியத்தில் பிரகாசிக்க வைக்கிறது இந்த ஒளவை ஞானக்குறள். தமிழ்க்கூறும் சாகாக் கல்விக்காகவே இந்நூலை வாங்கிப் பயன்பெறலாம்.

என்னற்ற ஞான நூல்களை நாம் படித்திருப்போம். ஆனால், எவரும் சாகாக் கலைக்கான தந்திரத்தை மக்களிடம் கொண்டுபோய்ச் சேர்த்ததாகத் தெரியவில்லை. இன்று இருக்கும் காலச் சூழ்நிலையில் எந்தவொரு ஆசிரமும் சரி, யோகிகளும் சரி, சந்தியாசிகளும் சரி, சிவயோகிகளும் சரி சித்தர்களின் பிரம்ம ஞானத்தையோ அல்லது

திருமூலர், மாணிக்கவாசகர், வள்ளலார் முதலிய ஞானிகளின் சாகாக் கலை நுட்பத்தையோ அறிந்துகொண்டு, அவர்களை நாடுவரும் பக்தர்களுக்கும் சீடர்களுக்கும் வழங்கி வருகிறார்களா என்றால் பெரிய கேள்விக் குறிதான் நம்முன்னே நிற்கிறது. ஏன் இந்தப் பெரிய இடைவெளி? நமது இந்திய ஞானபூமியில் ஞானம் வற்றிப் போய்விட்டதா? இல்லை ஞானியர்களும் சித்தர்களும்தான் இல்லாமல் போய்விட்டார்களா? ஞானத்தைக் கற்பதில் ஏற்படும் தவறா? இல்லை ஞானத்தைக் கற்றுக் கொடுப்பவர்மேல் உள்ள தவறா? சிறிது யோசித்துத்தான் பாருங்களேன்.

ஞானியர்களின் சத்தியத்தையும் சித்தர்களின் மெய்ப்பொருள் சத்தியத்தையும் இன்னும் எத்தனை காலங்களுக்குத்தான் மூடி மூடி மறைத்து வீணாக்கிக் கொண்டிருப்பது? ஆசிரியரின் இதயத்தில் கனல் மூண்டு எரிந்து கொண்டிருப்பதன் விளைவுதான் இந்நூல் படைக்கப்பட்டதன் ரகசியம். ஆசிரியரின் 36 ஆண்டுகால ஞான அனுபவங்களே ஞானக்குறளுக்கு மெய்ப்பொருள் உரைகளாக மலர்ந்துள்ளது. மலரின் வாசம் கண்டு நாமெல்லாம் முகராவிட்டால் நமக்குள்ளே ஞானத்தின் தாகம் வற்றிப் போய்விட்டதாகத்தான் அர்த்தம்.

அனைத்துச் சித்தர்களும் ஞானியர்களும் தவயோகியர்களும் மகரிஷிகளும் எல்லாம் வல்ல இறைவனைத் தமக்குள்தான் கண்டார்கள்; பரவசம் அடைந்தார்கள்; மெய்யனர்வு பெற்றார்கள். ஒவ்வொருவரும் தனித்தனி ஞான யோக

மார்க்கங்களைப் பின்பற்றிச் சிவ ஒளியைக் காணவில்லை. ஒரே வழி, ஒரே மார்க்கத்தில்தான் ஞான ஒளியுடலைப் பெற்றார்கள்.

திருவடி தவம் எனப்படும் சுடராழித் தவத்தின் வாயிலாகத்தான் நமக்குள்ளே வீற்றிருக்கும் தென்னாடுடைய சிவத்தைக் கண்ணாரக் கண்டு இன்பற்றிருக்க முடியும். நமது இரு விழிகள்தான் சொர்க்க வாசலுக்கான கதவுகள். வைகுண்ட ஏகாதசி அன்று விழிய விழிய விழித்திருந்து, விழியற்காலை பிரம்ம முசூர்த்த வேளையில் சொர்க்கவாசலின் கதவுகளைத் திறந்துகொண்டு, உள்ளே போய் இறைவனைத் தரிசனம் செய்கிறோம். ஒரு பிரம்ம ஞான யோகி தினமும் விழித்திருந்து சுடராழித் தவத்தைச் செய்து அவனின் சொர்க்கவாசலைத் திறந்து வைத்து உள்ளே சென்று இறைவனைக் கண்டு கண்டு பேரின்பத்தில் மூழ்கிக் கொண்டிருப்பான். இது அவ்வளவு சத்தியமானது. பொய்யோ புனைந்துரைப்போ ஏதும் இல்லை. அவ்வளவும் சத்தியம் இந்தச் சுடராழித் தவம்.

பொற்சபையிலும் சிற்சபையிலும் புகுந்துவிட்டால் மரணமிலாப் பெருவாழ்வில் வாழ்ந்திடலாம் என்ற வள்ளலாரின் கூற்று சொல்லும் ஞான ரகசியம்தான் இந்தச் சுடராழித் தவம். சாகாக் கலைக்கான ஏணிப்படியே இந்தச் சுடராழித் தவம்தான். சாகாக் கலையின் சூட்சமமே சுடராழிதான். நமது இந்தியத் திருநாட்டின் பாரம்பரியப் புதையல்தான் இந்தச் சுடராழித் தவம். தமிழ்ச் சமுதாயத்தின் அசைக்க முடியாத நம் முப்பாட்டன் சொத்து இது.

இந்நாலினைப் படித்து முடிக்கும்போது, இறைவன் நமது உடம்பில் எங்கே இருக்கிறான்

என்றும் அவனை எவ்வழியில் அடைய முடியும் என்ற முடிவுக்கு நாம் வந்துவிட முடியும். அதுதான் சுடராழித் தவப்பாதை. நமது இரு திருவடிகளைக் (கண்களைக்) கொண்டுதான் இறைவனின் திருவடிகளைப் பற்ற முடியும். திருவடி என்றால் பாதங்களைத் தான் அத்தனை ஆசிரமங்களும் சிவனிய மடங்களும் காட்டுகின்றன. திருவடி என்றால் நமது இரு விழிகள் என்பதை என்றைக்கு இவர்களெல்லாம் அறிந்து கொள்ளப் போகிறார்களோ, தெரியவில்லை.

திருவடிப் பற்றினால் நமக்குள் சிவம் விழித்தெழுவார். விழிமலர் கொண்டு மெய்மலரை விழிப்பிக்க வேண்டும். விழியைப் பிழுத்தால் சிவத்தைப் பிழுத்திடலாம் என்பது ஆசிரியரின் ஞான அனுபவமாகும்.

“இந்த ஆதித் தமிழ்ச் சித்தர்களின் பிரணவத் தவத்தையும் உயர்காந்தப் பிராணத் தவத்தையும் மகா மந்திரத் தவத்தையும் சுடராழித் தவத்தையும் பிரம்மச் சாந்தித் தவத்தையும்”

நெறியும் முறையும் ஒழுங்கும் பிறழாது சித்தர் குருபரம்பரையில் வந்து கொண்டிருக்கும் ஞான விதையாகப் பிரம்மஞானக் குருகுலத்தில் கற்றுக் கொடுக்கப்பட்டு வருகிறது. ஆதித் தமிழர்களின் வாழ்வியல் ஞானக் கலையாக மேற்கண்ட தவங்கள் இருந்தன. இன்று அந்தத் தவமுறைகள் அப்படியே அதன் ஆற்றலும் தந்திர முறையும் மாறாமல் ஆசிரியரால் இவ்வுலக மக்களுக்குக் கற்றுக் கொடுக்கப் பட்டு வருவது நம் தமிழ்ச் சமுதாயத்திற்குக் கிடைத்த மிகப்பெரிய அருட்கொடை என்றால் அது மிகையில்லை. ■

சாரா.காம்

‘இந்த

இணைய

உலகம்

இளையர்களுக்கானது. எங்களுக்கானது. நீங்க என் இங்க வந்து உங்க முக்க நுழைக்குறீங்க ? எங்க உழைப்புக் காத்துல நீங்க குளிர் காய்றிங்க’

■தொடர்ச்சி...

பெரும்பாலும் இப்படிப்பட்ட எதிர்மறையான பின்னாட்டங்கள் வரும்போது அவற்றை அழித்துவிடுவாள். அப்படி அழிக்கப்பட்டவை திரையில் இருந்து மறைந்துவிட்டாலும் அவள் மனத்தின் அடி ஆழத்தில் மறையாமல் அவளைக் கஷ்டப்படுத்திக்கொண்டு இருக்கும். தனக்குக் கிடைக்கும் நேரத்தில் பதிவு செய்து தனது வலைப்பூப் பக்கத்தில் போடுவது முகம் தெரியாத பலரால் சீண்டப்படுவதும் தகாத சொற்களால் தாற்றப்படுவதும் அவளுக்கு மிகுந்த வலியைக் கொடுத்தன. இது தனக்குத் தேவையா? வழக்கம்போல பிடித்ததைச் சமைத்துவிட்டுத் தொலைக்காட்சி நாடகங்களைப் பார்த்துவிட்டு நிம்மதியாக இருப்போம் என நினைத்துக் கொண்டாள். சாரா.காம் மிற்கு ஒரு முற்றுப்புள்ளி வைத்தாள்.

‘ஓரே நாளுல போபுலராயிட்ட போல’

இர்ஃபானின் தோளில் தட்டினான் முஸ்தபா.

‘என்னடா சொல்ற எனக்கு ஒன்னும் புரில்’

‘நீ கவனிக்கலயா’

‘எத்டா சொல்ற’

**எம்.சேகர்
சிங்கப்பூர்**

‘நீ கீழ் நடந்து வரும்போது யாரும் உண்ண பாக்கலயா?’

‘இல்ல’

என்று அவசரமாக ஒரு பொய்யைச் சொன்னான். இன்று அவனைப் பலர் பார்த்தனர். முகத்தில் புன்னகையோடு பார்த்தனர். சிலர் அவன் முகத்தை ஏறிட்டுப் பார்த்து எதுவும் சொல்லாமல் நடந்தனர். சிலர் இவன் ஏதோ தவறு செய்துவிட்டது போலவே பார்த்துச் சென்றனர். சிலர் இவன் கடந்தபோன பிறகு தங்களுக்குள் ஏதேதோ கிச்கிசுத்துக் கொண்டனர். அவன் அவர்களின் பலதரப்பட்ட செய்கைகளுக்கு எந்தவித மொழிதலும் கொடுக்காமல் பேசாமல் கடந்து வந்துவிட்டான்.

இர்ஃபானுக்குத் தெரியாது. இவன் சாராவின் காமெரா கண்களுக்குள் சிக்கிக்கொண்டது. இவனின் செயல் இன்று பலருக்கும் பேச்சாகிவிட்டது.

‘இப்ப ஏண்டா இதெல்லா கேட்ட’

முஸ்தபா தன் ஜீன்ஸ் பாக்கெட்டிலிருந்து கைத்தொலைபேசியை வெளியே எடுத்தான்.

கண்ணகிக்கு மீனாவைப் பார்ப்பதற்குக் கவலையாக இருந்தது. இன்று காலை, நேற்று, நேற்றைய முன்தினம். மூன்று நாட்களாக அவன்

எப்பொழுதும்போல இல்லை. மிகவும் அமைதியாக இருந்தாள். அடிக்கடி தொலைபேசியைப் பார்ப்பதும் வைப்பதுமாக இருக்கிறாள். சாந்தினியிடம் எப்போதும் கொஞ்சி விளையாடுபவள் இன்று அவளிடம் ஒரு வெற்றுப் பார்வையை மட்டும் காட்டி விட்டுக் கைத்தொலைபேசியை எடுத்து மீண்டும் பார்த்தாள். மூன்று நாட்களாக இப்படித்தான் நடந்துகொண்டிருக்கிறது.

கண்ணகி பல தடவை கேட்டுப் பார்த்தும் சரியான பதில் வரவில்லை. ஒருவேளை அண்மையில் வந்த செய்தியால் இப்படி இருக்கிறானோ என்றுகூட நினைத்தாள். மீனாவின் கணவன் அந்த இளவயதுப் பெண்ணை ஏதோ ஒரு கோயிலில் தாலி கட்டி மறுமணம் செய்து கொண்டானாம். ஒரு பெண்ணின் மனசு பூட்டப்பட்ட ரகசியப் பெட்டியைப் போன்றது. இறைவனால்கூட அதைத் திறக்க முடியாது போல என எண்ணிக்கொண்டாள்.

‘என்ன ஆச்ச மீனா? எதனால இப்படி இருக்க? எங்கிட்ட சொன்னா, என்னால உதவ முடிஞ்சா உனக்கு உதவியா இருக்கும்ல’

மீனா கைத்தொலைபேசியின் திரையிலிருந்து தன் முகத்தை விலக்கி கண்ணகியைப் பார்த்தாள். அவள் கண்கள் சிவந்திருந்தன. நிறைய அழுதிருக்கிறாளா இல்லை பல இரவுகள் துங்காமல் இருந்திருக்காளா...

தளர்ந்த குரலில்

‘இங்க பாரு’ என்றவள் கைத்தொலைபேசியை அவள் முகத்துக்கு நேராகக் காட்டி ‘மேனு நாளா எந்த வீடியோவையும் காணோம்’ என்றாள்.

கண்ணகிக்குச் சாரா.காம்மில் உள்ள காணோலிகளை ஒன்றன்பின் ஒன்றாகப் பார்க்கவேண்டும் என்று தோன்றியது. சாந்தினி பாலைக்குடித்துவிட்டு அமைதியாகத் தன்னைச் சுற்றிக் கேட்கும் ஒலிகளுக்கு ஏற்ப கண்களை அசைத்துக்கொண்டும் சிரித்துக்கொண்டும் இருந்தாள். அவள் தன்னைத் தூக்கச் சொல்லி கைகளை நீட்டுவதற்குள் சில காணோலி களையாவது பார்த்துவிட வேண்டும் என நினைத்தாள். ஏற்கனவே பார்த்த சில காணோலிகளையும் நினைவுகூர்ந்தாள். உலக முழுவதும் உள்ள பலபேர் பல தடவை விரும்பிப்பார்த்த, மற்றவர்களோடு பகிர்ந்து கொண்ட பல காணோலிகளை மீண்டும் பார்த்தாள். அதிலும் மீனா விருப்பக்குறியிட்டுப் பகிர்ந்துகொண்டவையையும் பார்த்தாள். இதுநாள்வரையில் தான்தான் சாரா.காம்மில் உள்ள காணோலிகளை முழுமையாகப் பார்க்காமல் தவறான எண்ணங்களைக் கொண்டிருக்கிறோம் என்பதையும் உணர்ந்துகொண்டாள்.

சில வேளைகளில் மற்றவர்களின் பின்னாட்டத்தை மட்டும் பார்த்து தானும் எழுதியது தவறுதான் என்பதும் இப்போது புரிந்தது.

■ தொடரும்...

யேஃப்பன்..!

அங்கே ஒரு மேய்ப்பன்
தன் மந்தையுடன் செல்கிறான்
காலை விடியலில்.
வழியெங்கும் அடிச்சுவடுகள்
மலைகளிலிருந்து புல்வெளிவரை

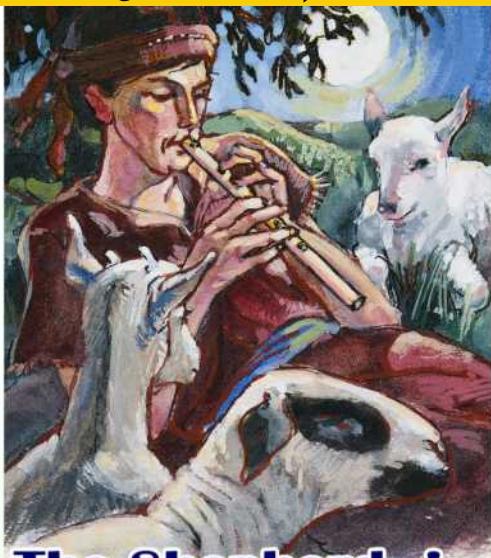
அவன் தன் குறைகளை முனைமுனுத்தவாறு
கோரைப்புல்லால் வனையப்பட்ட
புல்லாங்குழலால்
பின்தொடரும் அவனது ஆடுகள்
இசை மந்திரம்போல் வசியப்படுத்தியதோ...

மேய்ப்பனின் புல்லாங்குழல்
அது ஆடுகளை அழைக்கிறது
இப்படியாக ஓலிக்கிறது.....

மேய்ப்பன் ஏற்கெனவே திரும்பிவிட்டான்
கதிரவன் மறைகிறதே.....
அவன் மலைச்சரிவில் ஏறுகிறான்
மந்தையை அழைத்துவர

புல்லாங்குழல் இசைத்து
அவன் அழைக்கிறான்
ஆடுகள் ஓன்றன் பின் ஓன்றாக
அவைகளுடன் பகிர்ந்து கொள்கிறான்
களிப்பையும் துயரத்தையும்.

மேய்ப்பனின் புல்லாங்குழல்
அது ஆடுகளை அழைக்கிறது
இப்படியாக ஓலிக்கிறது.....

The Shepherd..!

There goes the shepherd,
with his flock
As morning breaks,
Walking down the trail
From the highlands,
to the grasslands.
He is muttering his grievances
With his flute made out of reed,
Followed by his sheep
As if the music were a spell!
The shepherd's

Flute,
As it calls the sheep
Sounds thus...
The shepherd is already returning,
For the sun is setting;
He is climbing the slope
So he can bring in his herd.
With his flute, he calls
His sheep, one by one
And he shares with them
Both his joys and his sorrows.

The shepherd's
Flute,
As it calls the sheep
Sounds thus...

- சந்திரா மனோகரன்

நக்கள் தலைவர் காமராசர்...

(15.07.1903 - 02.10.1975)

‘பெரும் தலைவர்’, ‘தென்னாட்டு காந்தி’, ‘பச்சைத் தமிழன்’, ‘ஏழைப் பங்காளர்’, ‘படிக்காத மேதை’, ‘கர்ம வீரர்’, ‘கல்விக்கண் திறந்த காமராசர்’ எனப் பல்வேறு சிறப்புப் பெயர்களால் அழைக்கப்படும் தியாகச் சுடர் கு.காமராசர் அவர்கள், 1903ஆம் ஆண்டு சூலை மாதம் 15ஆம் நாள், இந்தியாவின் தமிழ்நாடு மாநிலத்திலுள்ள விருதுநகரில் குமாரசாமிக்கும் சிவகாமி அம்மையாருக்கும் மகனாகப் பிறந்தார். இவருடைய இயற்பெயர் ‘காமாட்சி’. அவருடைய தாயார் மிகுந்த நேசத்துடன், அவரை ‘ராசா’ என்று அழைப்பார். அதுவே, பின்னர் (காமாட்சி + ராசா) ‘காமராசர்’ என்று பெயர் வரக் காரணமாகவும் அமைந்தது.

காமராசர் அவர்கள், தனது தொடக்கக் கல்வியைத் தனது ஊரிலேயே தொடங்கி, 1908ஆம் ஆண்டில் ‘எனாதி நாராயண வித்யா சாலையில்’ சேர்க்கப்பட்டார். பின்னர் அடுத்த ஆண்டே விருதுப்பட்டியிலுள்ள உயர்நிலைப் பள்ளியான ‘சத்ரிய வித்யா சாலாப் பள்ளியில்’ சேர்ந்தார்.

காமராசருக்கு ஆறு வயதிருக்கும் பொழுது, அவருடைய தந்தை இறந்ததால், அவரின் குடும்பச் சூழல் காரணமாக ஆறாம் வகுப்பிற்குப் பின் தன்னுடைய பள்ளிப்படிப்பைத் தொடரமுடியாத நிலைக்குத் தள்ளப்பட்டார் காமராசர்; தன்னுடைய மாமாவின் துணிக் கடையில் வேலைக்குச் சேர்ந்தார். அங்கிருக்கும் உலகத்தமிழ், சூலை 2022

பொன்.அருணாச்சலப் பாண்டியன்

தலைவர்,
காமராசர் முத்தமிழ்ச் சங்கம், சென்னை

போது பெ. வாதராசலு நாயுடு முதலான தேசத் தலைவர்களின் பேச்சுகளில் கவரப்பட்டு அரசியலிலும் சுதந்திரப் போராட்டங்களிலும் ஆர்வம் காட்டினார். தன்னுடைய 16ஆம் வயதில் காங்கிரஸின் உறுப்பினராக ஆனார். விடுதலை உணர்வினை மக்களுக்கு ஊட்டும் வண்ணம் ஊர்தோறும் சென்று கூட்டங்கள் நடத்தி அதில் தன் பேச்சுவழக்கு நடையினைப் பயன்படுத்திப் பார்த்து கொண்டு சேர்த்தார்.

பள்ளிக்கல்வி ஆறாம் வகுப்போடு நின்றாலும் ஆங்கிலம் போன்ற பிறமொழித் தேர்ச்சியும் உலக அரசியலறிவு பெறும் நோக்கில் பல நால்களையும் பயின்று நாட்டு மக்களுக்குத் தன் பேச்சாலும் செயலாலும் ஆசிரியராகத் திகழ்ந்தார்.

இராசாசியின் தலைமையில் 1930ஆம் ஆண்டு மார்ச்சு மாதம், வேதாரண்யத்தில் உப்புச் சத்தியாகிரகம் நடைபெற்றபோது அதில் கலந்து கொண்டார். அதற்காகக் காமராசர் கைது செய்யப்பட்டுக் கொல்கத்தா அலிப்பூர் சிறைக்கு அனுப்பப்பட்டார். அடுத்த ஆண்டு காந்தி – இர்வின் ஒப்பந்தத்தின் அடிப்படையில் விடுதலை ஆனார். விருதுநகர் வெடிகுண்டு வழக்கில் கைதாகி, சேலம் டாக்டர்

பெ.வரதராசலு நாட்டுவின் வழக்காடும் திறமையால் குற்றச்சாட்டு நிறுவப்படாததால் விடுதலை ஆனார். 1940இல் மீண்டும் கைதாகி வேலூர் சிறையில் அடைக்கப்பட்டார். அங்கிருக்கும் போதே விருதுநகர் நகராட்சித் தலைவராகத் தேர்ந்தெடுக்கப்பட்டார். ஒன்பது மாதங்களுக்குப்பின் விடுதலை ஆனதும் நேராகச் சென்று தன் பதவி விலகினார். பதவிக்கு நேர்மையாக முழுமையாகக் கடமையாற்ற முடியாத நிலையில் அதில் ஓட்டுக் கொண்டிருப்பது தவறு என்பது அவருடைய கொள்கையாக இருந்தது. மீண்டும் 1942இல் ஆகத்துப் புரட்சி நடவடிக்கைகளுக்காகக் கைது செய்யப்பட்டார். இந்த முறை மூன்று ஆண்டுகள் தண்டனையாகப் பெற்றார். தன் நாடு அடிமைப்பட்டுக் கிடக்கும்வரை திருமணம் செய்து கொள்ளமாட்டேன் என்று உறுதி கொண்டு பொதுவாழ்வில் ஈடுபட்ட காமராசர் நாட்டு விடுதலைக்குப்பின் வயதாகிவிட்டது இனி நாட்டின் நலமே எனது குறிக்கோள் என்று தனக்கென வாழாமல் தன் வாழ்க்கையினைப் பொதுவாழ்விற்கு அர்ப்பணித்தார்.

தமிழகத்தின் முதல்வராகக் காமராசர்

1947ஆம் ஆண்டு இந்திய விடுதலைக்குப்பின் தம் அயராத அரும்பணியால் காங்கிரஸ் என்றால் அது காமராசர் என்று எண்ணுமளவுக்கு மக்களிடையே பெருமதிப்பு பெற்றார்.

1952ஆம் ஆண்டு சாத்தூர் நாடாளுமன்றத் தொகுதியில் போட்டியிட்டு வெற்றி பெற்றார். பின்னர் 1954ஆம் ஆண்டு தமிழக முதல்வராகப் பதவியேற்றார்.

முதல்வராகக் காமராசர் ஆற்றிய பணிகள்

காமராசர், தன்னுடைய அமைச்சரவையை மிகவும் வித்தியாசமாகவும் வியக்கும் படியும் அமைத்தார். தன்னை எதிர்த்துப் போட்டியிட்ட சிகப்பிரமணியத்தையும் அவரை முன்மொழிந்த எம்.பக்தவத்சலத்தையும் அமைச்சராக்கினார். சமூகத்தில் பிறபடுத்தப்பட்டவர்களும் முன்னேற வேண்டும் என்பதை மனதில் கொண்டு தனது அமைச்சரவையினை அமைத்தார். பெண்கள் கல்வி மற்றும் வேலைவாய்ப்பில் முன்னேற வேண்டும் எனக் கருத்தில் கொண்டு செயல்பட்டார். அரசமைப்புச் சட்டம் நடைமுறைக்கு வந்த சில மாதங்களிலேயே 1951இல் அதில் திருத்தம் கொண்டுவரக் காரணமாக இருந்து, பின்தங்கிய சமுதாய மாணவர்கள் கல்வி, வேலை வாய்ப்புகளில் பெற்றுவந்த இடைதுக்கீட்டு உரிமையைப் பெற்றுத் தந்தவர் காமராசர். இதனால் அவரை ‘முதல் திருத்தத்தின் மூலவர்’ என்று தமிழகம் போற்றிப் பாராட்டி அழைத்துப் பெருமிதம் கொண்டது.

கல்வி வளர்ச்சிப் பணி

முதல்வரான பின்னர், தன்னுடைய முதல் பணியாக ராசாசி கொண்டுவந்த குலக்கல்வித் திட்டத்தினைக் கைவிட்டு, அவரால் மூடப்பட்ட 6000 பள்ளிகளைத் திறந்தார். மேலும், 17000த்திற்கும் மேற்பட்ட பள்ளிகளைத் திறந்ததோடு மட்டுமல்லாமல், பெண்கள்வி யினைக் கருத்தில் கொண்டு பெண்களுக்கு மட்டுமான பள்ளிகளையும் திறந்தார்; மேலும் பள்ளிக்குழந்தைகளுக்கு ‘இலவச மதிய

உணவுத் திட்டத்தினை' ஏற்படுத்தி, ஏழை எளிய மக்களின் கல்வியில் முன்னேற்றத்தினை ஏற்படுத்தினார். இந்திய அரசியலில் தலைசிறந்த பணியாகக் கருதப்பட்ட இந்தத் திட்டம், உலக அளவில் பாராட்டப்படும் திட்டமாகவும் அமைந்தது எனலாம். இதனால், ஆங்கிலேயரின் ஆட்சிக்காலத்தில் 7 விழுக்காடாக இருந்த கல்வி கற்போரின் எண்ணிக்கை, இவருடைய ஆட்சியில் 37 விழுக்காடாக உயர்ந்தது.

தொழில்துறையின் வளர்ச்சிப் பணி

காமராசர் கல்வித் துறையில் மட்டுமல்லாமல், தொழில்துறை, நீர்ப்பாசனத் திட்டங்கள், மின் திட்டங்கள் முதலியவற்றிலும் முன்னேற்றத்தை ஏற்படுத்தினார். தமிழகத்தில் தொழில் துறைகளை வளர்ப்பதைக் குறிக்கோளாகக் கொண்டு, பல்வேறு நடவடிக்கைகளைச் செயல்படுத்தத் தொடங்கினார். நெய்வேலி நிலக்கரித் திட்டம், பெரம்பலூர் ரயில்பெட்டித் தொழிற்சாலை, திருச்சி பாரத் ஹெவி எலெக்ட்ரிகல்ஸ், ஆவடி கனரக வாகனத் தொழிற்சாலை, கல்பாக்கம் அணுமின் நிலையம், கிண்டி டெலிபிரின்டர் தொழிற்சாலை, சங்ககிரி தூர்க்கம் சிமெண்ட் தொழிற்சாலை, மேட்டுர் காகிதத் தொழிற்சாலை, கிண்டி அறுவைச் சிகிச்சைக் கருவித் தொழிற்சாலை, துப்பாக்கித் தொழிற்சாலை, நெய்வேலி நிலக்கரிச் சுரங்கம், சேலம் இரும்பு உருக்காலை, பெரம்பூர் ரயில்பெட்டித் தொழிற்சாலை, அரக்கோணம் இலகுரக ஸ்டெல் ப்லாண்ட் தொழிற்சாலை, சமயநல்லூர் அனல்மின் நிலையம், சென்னை அனல்மின் நிலையம், நீலகிரி கச்சாபிலிம் தொழிற்சாலை, 159 நூல்

நூற்பு ஆலைகள், 4 மிதிவண்டித் தொழிற்சாலைகள், 6 உரத் தொழிற்சாலைகள், 21 தோல் பதனிடும் தொழிற்சாலைகள், 2 சோடா உற்பத்தித் தொழிற்சாலைகள், இரப்பர் தொழிற்சாலை, காகிதத் தொழிற்சாலை, அலுமினிய உற்பத்தித் தொழிற்சாலை எனத் தொடங்கித் தமிழகத்தைத் தொழில் நகரமாக மாற்றினார். மேலும் கிண்டி, விருதுநகர், அம்பத்தூர், ராணிப்பேட்டை, மதுரை, மார்த்தாண்டம், ஈரோடு, காட்பாடி, தஞ்சாவூர், திருச்சி... என்று தமிழகத்தில் 20 தொழிற்பேட்டைகள் உருவாக்கினார். (பட்டியலில் இன்னும் சில விடுபட்டுள்ளன) அவர் 9 ஆண்டுகள் ஆட்சிக் காலத்தில் செய்த இந்தச் சாதனைகளில்... இந்தியாவிலேயே தமிழகத் தைத் தொழில்வளர்ச்சியில் இரண்டாவதாகக் கொண்டு வந்தார் காமராசர்.

விவசாயம் மற்றும் நீர்மேலாண்மைத் துறை வளர்ச்சி

தொடக்க காலத்தில் விவசாயத்துக்காகத் தண்ணீரைத் தேக்கி வைக்கவே அணைகள் கட்டப்பட்டன. அதன்பின்பு, அணைகள் மூலம் பொது மக்களின் குடிநீர்த் தேவைகளும் நிறைவு செய்யப்பட்டன. மக்கள் தொகைப் பெருக்கத்துக்கு ஏற்ப அணைகள் இல்லாததால் இன்று தண்ணீருக்காகத் தமிழகம் தத்தளித்துக் கொண்டிருக்கிறது.

தமிழகத்தில் உள்ள முக்கிய அணைகளில் மேட்டுர், கீழ்ப்பவானி (பவானிசாகர்), பாபநாசம், மணிமுத்தாறு, சாத்தனூர், சோலையார், அமராவதி, ஆழியாறு ஆகியவை

100 அடி உயரத்துக்கும் அதிகமான உயரத்தைக் கொண்ட அணைகள் ஆகும். இதுதவிர பெருஞ்சாணி அணை 77 அடி உயரத்திலும் பரம்பிக்குளம் அணை 72 அடி உயரத்திலும் வைகை அணை 71 அடி உயரத்திலும் திருமூர்த்தி அணை 60 அடி உயரத்திலும் கிருஷ்ணகிரி அணை 52 அடி உயரத்திலும் பேச்சிப்பாறை அணை 48 அடி உயரத்திலும் உள்ளன. இந்த அணைகளில் மேட்டுர் அணை, பாபநாசம் அணை ஆகியவை ஆங்கிலேயர் ஆட்சிக்காலத்தில் கட்டப்பட்டவை ஆகும். அமராவதி, ஆழியாறு, மணிமுத்தாறு, வைகை, கீழ்ப்பானி, கிருஷ்ணகிரி, சாத்தனூர், வீடுர் முதலிய அணைகள் 1954 ஆம் ஆண்டு முதல் 1963 ஆம் ஆண்டு வரை காமராசர் முதலமைச்சராக இருந்தபோது கட்டப்பட்டு அவரால் திறக்கப்பட்டவையாகும்.

1955 ஆம் ஆண்டு கேரள மாநிலம் பாலக்காடு சென்னை மாகாணத்துடன் இருந்தது. அப்போது முதல்அமைச்சராக இருந்த காமராசர், பாலக்காட்டை அடுத்த மலப்புழாவில் புதிய அணையைக் கட்டினார். தற்போது இந்த அணையால் பாலக்காடு மற்றும் சுற்றுவட்டாரத்தைச் சேர்ந்த கேரள மாநில மக்கள் பயன்பெற்று வருகின்றனர்.

காமராசர் ஆட்சிக்காலத்தில் கட்டப்பட்ட அணைகள் அணைத்தும் 60 ஆண்டுகளைக் கடந்தும் மிகப்பிரம்மான்டமாக காட்சி அளித்து வருகின்றன.

இந்த அணைகள் இன்று வரை தமிழகத்தின் பல்வேறு பகுதிகளில் விவசாயத் துக்கும் குடிநீருக்கும் பயன்பட்டு வருகின்றன.

தமிழ் வளர்ச்சிப் பணி

காமராசரின் ஆட்சியில் 1956 ஆம் ஆண்டு தமிழ் ஆட்சிமொழிச் சட்டம் சட்ட மன்றத்தில் நிறைவேற்றப்பட்டுத் தமிழகத்தில் ஆட்சிமொழியாகத் தமிழ்மொழி அரங்கேறியது. முதன்முறையாகக் காமராசர் ஆட்சியில் தான் 1957 ஆம் ஆண்டு சட்டமன்ற வரவு-செலவுத் திட்டம் தமிழில் அளிக்கப்பட்டது.

பள்ளிப் படிப்பில் தமிழ் பயிற்று மொழியாகத் திகழ்ந்தது, கல்லூரிகளிலும் தமிழ் பயிற்றுக்கல்விக்கான தொடக்க நடவடிக்கைகள் எடுக்கப்பட்டன. 1959 ஆம் ஆண்டில் தமிழ் வளர்ச்சி ஆராய்ச்சி மன்றம் அரசால் தொடங்கப்பட்டு உயர்கல்விக்கான பாடநூல்கள் இம்மன்றத்தால் வெளியிடப்பட்டன. இதற்காகத் தமிழ் பாடநூல் வெளியீட்டுக் கழகம் உருவாக்கப்பட்டது. 1960–61 ஆம் கல்வியாண்டு முதல் இளங்கலை வகுப்புகள் தமிழைப் பயிற்சி மொழியாகக் கொண்டு பல கல்லூரிகளில் கற்பிக்கப்பட்டு வருகிறது. அறிவியல் படிப்பினையும் தமிழில் கற்பிக்கும் நோக்கில் 1963 ஆம் ஆண்டு முதற்படியாகக் கலைச் சொல்லகராதி உருவாக்கத்திற்கான குழு அமைக்கப்பட்டது.

மேலும் தமிழ் பயிற்றுமொழிக் கல்வியில் மாணவர்களை ஈர்க்கும் நோக்கில் தமிழ் வழியில் படிப்பவர்களுக்கு ஊக்கத்தொகையும் அரசு வேலையில் முன்னுரிமையும் வழங்கப்பட்டது.

கட்சிப்பணியில் காமராசர்

1956 ஆம் ஆண்டு காமராசர் காங்கிரஸ் கட்சியினைப் பலப்படுத்தும் நோக்கில் வயதில் முத்த கட்சித் தலைவர்கள் மாநில ஆட்சிப் பொறுப்பினை இளைஞர்களிடம் ஒப்படைத்து

விட்டுக் கட்சி மற்றும் தேசநலன் கருதிக் கட்சிப்பணியாற்ற வேண்டும் என்றார். இதற்குக் கே-பிளான் எனப் பெயரிடப்பட்டது. அதன் பேரில் அக்டோபர் 2, 1963ஆம் ஆண்டு தன்னுடைய முதலமைச்சர் பதவியைத் துறந்த காமராசர் பொறுப்பினைப் பக்தவத்சலத்திடம் ஒப்படைத்துவிட்டு, தில்லிக்குச் சென்றார். பிறகு, அதே ஆண்டில் அக்டோபர் 9ஆம் நாள், அகில இந்தியக் காங்கிரசு கட்சியின் தலைவராகப் பொறுப்பேற்றார். இத்திட்டத்தினை நேரு முதலான பெரும் தலைவர்கள் ஏற்றுக்கொண்டது மட்டுமல்லாமல், லால்பகதூர் சாஸ்திரி, மொரார் ஜி தேசாய், ஜெக்சீவன்ராம், எச்.கே. பட்டேல் ஆகியோர் பதவியைத் துறந்து இளைஞர்களிடம் ஒப்படைத்தனர். இதனால், கட்சியினரிடமும், தொண்டர்களிடமும் மக்களிடமும் மரியாதைக்குரிய ஒருவராக மாறி, அனைவருக்கும் முன்மாதிரியாகவும் திகழ்ந்தார்.

1964 ஆம் ஆண்டு, ஐவகர்லால் நேரு இறந்தவுடன், லால்பகதூர் சாஸ்திரி அவர்களை இந்தியப் பிரதமராக முன்மொழிந்தார். பிறகு, 1966 ஆம் ஆண்டு லால்பகதூர் சாஸ்திரியின் திடீர் மரணத்தைத் தழுவ, 48 வயது நிரம்பிய நேருவின் மகள் இந்திராகாந்தியை இந்தியாவின் அடுத்த பிரதம மந்திரியாக்கினார் காமராசர். இதனால் இந்தியாவின் மதிக்கத்தக்க இரண்டு பிரதமர்களை உருவாக்கி, ‘இந்தியாவின் கிங்மேக்கராகத்’ திகழ்ந்தார் பெருந்தலைவர் காமராசர்.

“சுதந்திரம் என்றால் பயமில்லாது வாழ்வதுதான். பயமில்லாது வாழ நியாயமாக நடந்துகொள்ள வேண்டும்” என்றவர் பெருந்தலைவர் காமராசர்.

தனது வார்த்தைகளுக்கு ஏற்ப வாழ்ந்துகாட்டி, பயமின்றி நிமிர்ந்த நன்னடையும் நேர்கொண்ட பார்வையுமாய்க் கம்பீரமாக நாட்டின் நலன் கருதியே வாழ்ந்தவர். இன்றளவும் காமராசர் ஆட்சியினைத் தமிழகத்தில் அமைப்போம் என்று அனைத்துத் தலைவர்களும் கூறும் அளவிற்குப் பொற்கால ஆட்சி தந்து தமிழகத்தை ஆண்ட பெருந்கோ காமராசர்.

தன்னுடைய வாழ்நாள் முழுவதையும் சமூகத்தொண்டு செய்வதிலேயே அர்ப்பணித்துக் கொண்ட காமராசர் அவர்கள், 1975 ஆம் ஆண்டு அக்டோபர் 2ஆம் நாள் தன்னுடைய 72 ஆவது வயதில் காலமானார். அதற்கு அடுத்த ஆண்டு, இந்திய அரசின் மிக உயரிய விருதான ‘பாரதரத்னா’ விருது மத்திய அரசால் அவருக்கு வழங்கப்பட்டது. ஒரு மாநிலத்தின் முதலமைச்சராக இருந்தபொழுதும் இறுதிவரை வாடகை வீட்டிலேயே வாழ்ந்து இருந்தார்.

அவருக்காக அவர் சேர்த்து வைத்த சொத்து சில கதர் வேட்டிகள், சட்டைகள், புத்தகங்கள் மற்றும் 150 ரூபாய் மட்டுமே. அரசியலில் நேர்மை, வாய்மை, தூய்மை, நாணயம் என அனைத்தையும் கற்பித்த மாமனிதராக மட்டுமல்லாமல், ஒட்டுமொத்த இந்தியாவிற்கே வழிகாட்டும் தலைவராக விளங்கியவர்.

பெருந்தலைவரின் தொண்டினைப் போற்றிடும் வண்ணம் நாழும் தமிழ் மொழியின் வளர்ச்சிக்காகவும் தமிழர்களின் உயர்வுக்காகவும் நம்மால் இயன்றதைச் செய்வோமாக.

குழந்தைகளுக்குத் தமிழில் பெயர் சூட்டுவோம்

நம் தமிழால் உயர்வோம்.■

தடம்

இலங்கைக் தமிழரினர்

நா.சுப்பிரமணியனும் தமிழும்...

பேராசிரியர் நா.சுப்பிரமணியன்
(25.12.1942)

இலங்கையில் பிறந்து யாழ்ப்பாணப் பல்கலைக்கழகத்தின் தமிழ்த்துறைத் தலைவராகப் பணியாற்றிப் பல தமிழ் மாணவர்களை உருவாக்கியவர் பேராசிரியர் நா.சுப்பிரமணியன் அவர்கள். சமயம் ஊடாகத் தமிழ் வளர்க்கும் இவர் இலங்கையிலும் கனடாவிலும் தமிழ் வளர்த்து வருபவர். யாழ்ப்பாணப் பல்கலைக்கழகத்தில் ‘தமிழ் யாப்பு வளர்ச்சி’ என்ற தலைப்பில் ஆய்வு செய்து முனைவர் பட்டம் பெற்றவர்.

இவர் தமிழ் இந்து நாகரிகம், நுண்கலை ஆகிய துறைகள் சார்ந்த பாடத்திட்டங்களின் வளர்ச்சியில் தனிக்கவனம் செலுத்தியவர். இலக்கிய வரலாறு, திறனாய்வு, தத்துவம் சார்ந்த துறைகளில் புலமை பெற்றதுடன் சிறுகதை, கவிதை உள்ளிட்ட படைப்புப் பணியிலும் வல்லவர். இந்தியச் சிந்தனைமரபு என்ற இவரது நூல் உலகளவில் புகழ்பெற்றதாகும். இரண்டாயிரம் ஆண்டுகளுக்கும் மேலான இந்தியத் தத்துவங்களைத் தொகுத்துத் தருகிறது இந்நூல். ‘நால்வர் வாழ்வும் வாக்கும்’ என்ற இவரது நூல் சைவசமயக் குரவர்கள் பற்றிய மிகச்சிறந்த ஆய்வு நோலாகும். இவரது தமிழ்ப் பணிகளைப் பாராட்டி ஈழத்திலும் தமிழகத்திலும் கனடாவிலும் பல்வேறு தமிழ் அமைப்புகள் விருதுகள் வழங்கிப் பாராட்டின. பேராசிரியர் நா.சுப்பிரமணியனின் தமிழ்ப் பணிகளைப் பாராட்டிப் போற்றுவோம்.

மாண்வினைத் தேரன்

பாராட்டுகள் பலவிதம். ஒருவரின் சொல்லால், செயலால், உடைமையால், தோற்றுத்தால் பாராட்டப் பெறுவர். சமயங்களில் அன்பின் மிகுதியால் பாராட்டுவதும் உண்டு. தோழி ஒருவள், தன் தலைவி காதல் கொண்ட தலைவனை ‘மாண்வினைத் தேரன்’ எனப் பாராட்டுகிறாள். தலைவன் அன்றைய வாகனமாகிய தேரை ஓட்டி வருகிறான். விரைந்து ஓட்டி வருபவன், அழகிய தேரை ஓட்டி வருபவன், சிறந்த முறையில் ஓட்டி வருபவன் என்று அவனையும் அவன் வாகனம் செலுத்தும் திறனையும் பாராட்டிக் கூறியிருக்கலாம். அதென்ன மாண்வினைத் தேரன்? என்ற வினா எழுகிறது அல்லவா? வாருங்கள் பார்க்கலாம்.

அழகிய மரங்கள் சூழ்ந்த காட்டுப் பகுதியாகிய மூல்லை நிலம். அழகிய பெண்ணொருத்தி (தலைவி) வாடிய முகத்துடன் காணப்படுகிறாள். அவன் அருகில் அவளின் தோழி நிற்கிறாள். தலைவியின் தலைவன், கார்காலத்தில் திரும்பி வருவதாகக் கூறி விட்டு, பணி நிமித்தமாக வெளியூர் சென்றுவிட்டான். அவன் சொல்லிச் சென்ற கார்காலம், அதாவது மழைக்காலம் வந்துவிட்டது. மழைக்காலத்தில் மலர்கின்ற கொன்றை முதலிய மரங்கள் எல்லாம் பூக்கத் தொடங்கிவிட்டன. இரும்பை முறுக்கியதுபோல் கொம்புகளை உடைய மான்கள், தங்கள்

**முனைவர் உ. அனார்கலி
மதுரை**

இணையுடன் சேர்ந்து கானகத்தில் உலா வருகின்றன. மழைபெய்த காரணத்தால் காடெங்கும் புத்தம்புது அழுகுடன் தோற்றுமளிக்கிறது. கார்காலத்தில் வருவதாகச் சொல்லிச் சென்ற தலைவன் இன்னும் வரவில்லையே என்று தலைவி துயரூகிறாள்.

மெல்ல அவளருகில் சென்ற தோழி அவளின் தோள் தொட்டு அணைத்துக் கொள்கிறாள். நீர்வடியும் கண்களை மென்மையாய்த் துடைத்து விடுகிறாள். மெதுவாகப் பின்வருமாறு கூறுகிறாள். தலைவி, நீ சொல்வது போல மூல்லை, கொன்றை ஆகிய மலர்கள் அரும்பு அவிழ்ந்து மலரத் தொடங்கிவிட்டன. மான்கள் இணையோடு உலா வரத் தொடங்கி விட்டன. உலகம், புதிய அழுகுடன் தோற்ற மளிக்கிறது தான்.. இதெல்லாம் உனக்குத் தெரிந்ததுபோல், உன் தலைவனுக்கும் தெரிந்துதான் இருக்கும். உன்னைக் காண விரைந்தோடு வந்து கொண்டிருப்பான் கலங்காதே என்றாள் தோழி.

வந்து கொண்டிருப்பான் என்றாள், அதுவும் விரைந்து வந்துகொண்டிருப்பான் என்றாள்,

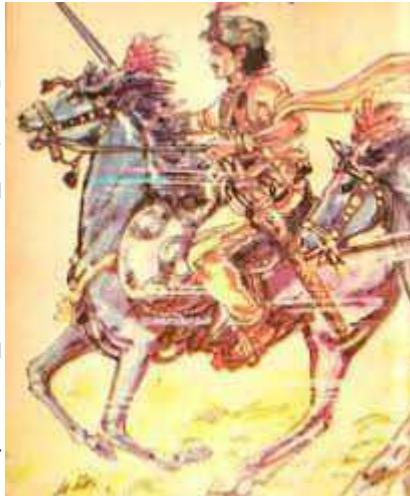

அவனின் தேரில் கட்டியிருக்கும் மணியோசை காதில் விழுந்திருக்குமே. அப்படி யொன்றும் கேட்கவில்லையே என்கிறாள் தலைவி. தலைவி, அவன் வரவில்லையே என்ற ஏக்கம் அவனின் பண்பை உணக்கு மறக்கடித்துவிட்டது என்று நினைக்கிறேன். நான் சொல்வதைப் பொறுமையாகக்

கேள். குரங்கின் தலைமுடிபோல் நிமிர்ந்து வளைந்த பிடரி முடியுடன் சூடிய குதிரை பூட்டிய தேர் தலைவனுடையது. தேரில் கட்டியிருக்கும் மணியின் நாக்கு அசைந்து மணியோசை எழுப்பாதபடி மணியின் நாக்கை இழுத்துக் கட்டியிருக்கிறான் என்றாள்.

கட்டியிருக்கிறானா? எதற்கு? காலம் கார்காலம் என்பதை நீ அறிவாய். காதல் உணர்வு மனிதர்களுக்கு மட்டுமல்ல. ஏனைய உயிர்களுக்கும் உரித்தானது. அதனால் அரிஅரியாகப் பூத்திருக்கும் பொங்கள் பூவில் தன் துணையோடு இன்பமாக உறங்கும் வண்டுகள் தேர்மணிஓசை கேட்டு அஞ்சிப் பறந்து விடக்கூடாது என்று எண்ணி, தேர்மணி நாவைக் கட்டியிருக்கிறான் விரைந்து வரவேண்டும். அதே நேரத்தில், தன் விரைவு பிற உயிர்களுக்குத் துன்பத்தைக் கார்க்கூடாது என்று எண்ணியிருக்கிறான். இதனால், எப்படிப்பட்ட மாட்சிமை பொருந்திய மனம் கொண்டவன் தலைவன் என்பதை நீ புரிந்து கொள்ளாட தலைவி, என்கிறாள் தோழி.

அழகிய வளையல்களை அணிந்தவரும் காந்தள் பூவைப்போல் மனக்கும் மேனியஞ்சுமாகிய தலைவி,

தலைவனின் மாண்பை அறிந்து, அவனின் வரவுக்காய் காத்திருப்பதாய் பாடல் நிறைவு பெறுகிறது. இப்பாடல் வெறும் காதல் பாட்டல்ல. மூவாயிரம் ஆண்டுகளுக்கு முன்பே, பல்லுயிர் இணக்கத் தோடு, பரிவோடு வாழ்ந்த தமிழர்களின் மனஉயர்வை, பண்பாட்டைப் பதிவு

செய்வதாக அமைந்துள்ளது.

மூல்லை வைந்நுணை தோன்ற இல்லமொடு பைங்காற் கொன்றை மென்பினி அவியீ இரும்பு திரித்தன்ன மா இரு மருப்பிற் பரல் அவல் அடைய இரலை தெறிப்ப மலர்ந்த ஞாலம் புலம்புறக் கொடுப்பக் கருவி வானம் கதழ் உறை சிதறிக் கார்செய் தன்றே கவின்பெறு கானம் குரங்கு உளைப் பொலிந்த கொய்கவற் புரவி நரம்பு ஆர்த்தன்ன வாங்குவள் பரியப் பூத்த பொங்கள்த் துணையோடு வதிந்த தாது உண் பறவை பேதுறல் அஞ்சி மணி நா ஆர்த்த மாண்வினைத் தேரன் உவக்காண் தோன்றும் குறும்பொறை

நாடன்

கறங்கு இசை விழவின் உறந்தைக் குணாது நெடும்பெருங் குன்றத்து அமன்ற காந்தட் போதவிழ் அலரின் நாறும்

ஆய்தொடி அரிவை நின்மாணலம் படர்ந்தே.

(அகநானுறு.4, குறுங்குடி மருதனார்)

உலகத் தமிழ்ச் சங்கம், மதுரை

சங்கத் தமிழ்க் காட்சிக்கூடம்

கிளாசிக் கூர்ட்ஸ் கேலரி, மதுரை

தினாந்து நடத்துதல்

ஒருநாள்

ஓவியப் பயிற்சிப் பட்டிரை

நாள்: 14.07.2022 (வியாழன்) நேரம்: காலை 10.00 மணி - மாலை 5.00 மணி

இடம்: சங்கத் தமிழ்க் காட்சிக்கூடம் (ஊந்தி அருங்காலசியகம் எந்தில், மதுரை)

விதிமுறைகள்

- ★ 6-16 வயதிற்குப்பட்ட மாணவர்களுக்கு மட்டும்
- ★ பள்ளி / பெற்றோர் மூலமாகப் பங்கேற்கலாம்
- ★ பங்கேற்பவர்களுக்குச் சான்றிதழ் வழங்கப்படும்
- ★ கட்டணம் ஏதுமில்லை.
- ★ நேர்லோ / தொலைபேசி மூலமாகவோ பதிவு செய்யலாம்
- ★ பதிவு செய்ய இறுதி நாள் 05.07.2022
- ★ பயிற்சிக்குத் தேவையான பொருள்களைப் பங்கேற்பாளர்களே கொண்டு வர வேண்டும்
- ★ நொடர்புக்கு: 0452-2530611, 9790473819

പട്ടബികൾ വരവേൽപ്പ്...

உலகத் தமிழ்ச் சங்கம் மதுரையின் சார்பில் திங்கள்தோறும் வளரிவந்து கொண்டிருக்கும் உலகத் தமிழ் யின் ஆய்விதழுக்குக் கவிதைகள், கட்டுரைகள், சிறுகதைகள், ஒனியங்கள் வரவேற்கப்படுகின்றன. படைப்புகள் தங்களின் சொந்தப் படைப்பாகவும் இதுவரை வளரியிடப்படாதுவையாகவும் கிருத்தல் வேண்டும். படைப்பாளர்கள் தங்களின் படைப்புகளை அனுப்ப வேண்டிய மின்னஞ்சல் முகவரி : utsmdu2@gmail.com குறிப்பு: ஆசிரியர் குழுவால் எதாவது செய்யப்படும் படைப்புகள் மட்டுமே இதழில் வளரியிடப்படும். படைப்புகளைத் திருத்தியமைக்க ஆசிரியருக்கு முழு உரிமை உண்டு).

நன்றி!

- ଅସିରିଆଁ

உலகத் தமிழ்ச் சங்கம், மதுரை வெளியீடுகள்

தொடர்பு கொள்ள வேண்டிய முகவரி
இயக்குநர்,

உலகத் தமிழ்ச் சங்கம், மதுரை
மருத்துவர் தங்கராசு சாலை,
சட்டக் கல்லூரி அருகில்,
மதுரை – 625020.

தொலைபேசி எண்:

0452 – 2530799

மின்னஞ்சல் முகவரி :

utsavam.research@gmail.com